



A Belügyminisztérium elektronikus hírlevele az önkormányzati tisztviselők számára

2016. évi 1. szám

Önkormányzati Hírlevél

Tartalomjegyzék

<i>Jogszabályfigyelő</i>	<i>2</i>
<i>Jogértelmezés és jogalkalmazás</i>	<i>7</i>
A Kúria helyi önkormányzatokat érintő döntései	7
<i>Módszertani útmutató</i>	<i>18</i>
A közigazgatási bürokráciacsökkentéssel összefüggő törvénymódosítások egyes eljárásjogi hatásairól	18
<i>Jelentések, Tájékoztatók.....</i>	<i>25</i>
Tájékoztató a közigazgatási perekben, a birtokvédelmi határozat megváltoztatása iránti perekben a keresetlevél elektronikus benyújtásáról.....	25
A települési szennyvízelvezetési, -tisztítási helyzetet nyilvántartó Településsoros Jegyzékről, Tájékoztató Jegyzékről, valamint a szennyvízelvezetési agglomerációk lehatárolásáról	26
A magánfűzés szabályainak 2016. január 1-jét követő változásairól.....	27
Ismertető a kutyák tartós láncon tartásának tilalmáról.....	29
<i>Pályázati hírek.....</i>	<i>31</i>
Magyarországi Falumegújítási Díj – 2015. végeredmény	31
<i>Szerkesztői rovat</i>	<i>33</i>
Európa a polgárokért program pályázatíró szeminárium	33



Jogszábfáfigyelő

BELÜGYI ÁGAZAT

A jogszábfá száma és címe: 2015. évi CCXI. törvény a kéményseprő-ipari tevékenységről

A jogszábfá lényege: A jogszábfá tartalmazza a kéményseprő-ipari közszolgáltatásra vonatkozó új rendelkezéseket.

Hatálybalépés: 2015. december 27. és 2016. július 1.

Magyar Közlönyben való megjelenés: [2015. évi. 195. szám](#), 26129. o. (2015. december 12.)

ÉPÍTÉSÜGYI ÁGAZAT

A jogszábfá száma és címe: 55/2015. (XII. 11.) MvM rendelet az építészeti örökség helyi védelmének szakmai szabályairól szóló 66/1999. (VIII. 13.) FVM rendelet módosításáról

A jogszábfá lényege: A rendelet módosítja a települési önkormányzat szabályozásának feltételeit a helyi védetté nyilvánítás tekintetében.

Hatálybalépés: 2015. december 19.

Magyar Közlönyben való megjelenés: [2015. évi. 194. szám](#), 25958. o. (2015. december 11.)

IGAZSÁGÜGYI ÁGAZAT

A jogszábfá száma és címe: 2015. évi CCXXII. törvény az elektronikus ügyintézés és a bizalmi szolgáltatások általános szabályairól

A jogszábfá lényege: A törvény az állami szervek széles körénél – köztük a helyi önkormányzatoknál – egységes elvek szerint szabályozza az ügyfelekkel történő elektronikus kapcsolattartást, ügyeik intézését, a rendelkezésre álló információknak a szervezetek közötti átadását. E rendelkezések 2016. januárjától fokozatosan lépnek hatályba.

Hatálybalépés: 2016. január 1. és más időpontok

Magyar Közlönyben való megjelenés: [2015. évi. 202. szám](#), 26809. o. (2015. december 23.)

A jogszábfá száma és címe: 2015. évi CCXII. törvény az egyes törvényeknek a gazdasági növekedéssel összefüggésben történő módosításáról

A módosítás lényege: A törvény módosítja a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvényt (a továbbiakban: Pp.), amely értelmében a közigazgatási perekben, illetve a jegyző birtokvédelmi ügyben hozott határozatának megváltoztatása iránti perekben a jogi képviselővel eljáró fél és a belföldi székhelyű gazdálkodó szervezet a keresetlevelet elektronikus úton, általános nyomtatványkitöltő (ÁNYK) űrlap benyújtás támogatási szolgáltatás igénybevételével köteles benyújtani az elsőfokú közigazgatási határozatot hozó szervnél, illetve a birtokvédelmi határozatot hozó jegyzőhöz. A módosítás a kötelező vagy kizárólagos elektronikus kapcsolattartást 2016. július 1-től vezeti be azzal, hogy ha a fél, képviselője vagy az elektronikus kapcsolattartással egyébként érintett az elektronikus kapcsolattartást választja, akkor ezen időpont előtt is a Pp. kötelező, illetve kizárólagos elektronikus kapcsolattartásról szóló rendelkezéseit kell alkalmazni.

Hatálybalépés: 2015. december 17. és más időpontok

Magyar Közlönyben való megjelenés: [2015. évi. 197. szám](#); 26291.o. (2015. december 16.)

Határidős feladat: az elektronikus perindítással összefüggő feladatok ellátása, úgymint az

ÁNYK űrlap biztosítása az esetleges kereset benyújtásához, hivatali kapuval való rendelkezés; a felülvizsgálni kért határozat alapjául szolgáló ügy iratainak digitalizálása

Határidő: 2016. június 30-ig eseti jelleggel (ha a fél, képviselője vagy az elektronikus kapcsolattartással egyébként érintett az elektronikus kapcsolattartást választja), 2016. július 1-től minden esetben

IPARI ÉS KERESKEDELMI ÁGAZAT

A jogszabály száma és címe: 361/2015. (XII. 2.) Korm. rendelet a szabad vállalkozási zónák létrehozásának és működésének, valamint a kedvezmények igénybevételének szabályairól szóló 27/2013. (II. 12.) Korm. rendelet módosításáról

A jogszabály lényege: A rendelet melléklete felsorolja a szabad vállalkozási zónák településeit a leghátrányosabb helyzetű kistérségekben.

Hatálybalépés: 2015. december 3.

Magyar Közlönyben való megjelenés: [2015. évi. 187. szám](#), 23146. o. (2015. december 2.)

KÖRNYEZETVÉDELMI ÁGAZAT

A jogszabály száma és címe: 2015. évi CCXXI. törvény a hulladékról szóló 2012. évi CLXXXV. törvény módosításáról

A jogszabály lényege: A jogszabály meghatározza az önkormányzati hulladékgazdálkodási közfeladatot, valamint az önkormányzat ezirányú feladatait.

Hatálybalépés: 2015. december 23. és 2016. április 1.

Magyar Közlönyben való megjelenés: [2015. évi. 201. szám](#), 26659. o. (2015. december 22.)

A jogszabály száma és címe: 2015. évi CCXXX. törvény a környezet védelmének általános szabályairól szóló 1995. évi LIII. törvény módosításáról

A jogszabály lényege: A módosítás értelmében a települési önkormányzat képviselő-testületének hatáskörébe tartozik: d) területek zajvédelmi szempontból fokozottan védetté nyilvánítása, e) csendes övezet kijelölése, valamint f) a helyi zajvédelmi szabályok megállapítása.

Hatálybalépés: 2016. január 5.

Magyar Közlönyben való megjelenés: [2015. évi. 205. szám](#), 27383. o. (2015. december 22.)

KÖZLEKEDÉSI, HÍRKÖZLÉSI ÉS VÍZÜGYI ÁGAZAT

A jogszabály száma és címe: 378/2015. (XII. 8.) Korm. rendelet a nem közművel összegyűjtött háztartási szennyvíz begyűjtésére vonatkozó nem rendszeres közszolgáltatásról

A jogszabály lényege: A nem közművel összegyűjtött háztartási szennyvíz begyűjtésére vonatkozó nem rendszeres közszolgáltatásra kijelölt katasztrófavédelmi szerv tevékenységét szabályozza a jogszabály, amely feladatokat határoz meg a kötelezett települési önkormányzatok számára is.

Hatálybalépés: 2015. december 9.

Magyar Közlönyben való megjelenés: [2015. évi 192. szám](#), 23541. o. (2015. december 8.)

A jogszabály száma és címe: 379/2015. (XII. 8.) Korm. rendelet Magyarország települési szennyvíz-elvezetési és -tisztítási helyzetét nyilvántartó Településsoros Jegyzékről és Tájékoztató Jegyzékről, valamint a szennyvíz-elvezetési agglomerációk lehatárolásáról

A jogszabály lényege: A települési szennyvíz-elvezetési és -tisztítási helyzetet nyilvántartó Településsoros Jegyzék összeállításához mind a települési önkormányzatok jegyzője, mind az szennyvíz-elvezetési agglomerációs települések jegyzője számára állapít meg feladatot a jogszabály.

Hatálybalépés: 2016. január 1.

Magyar Közlönyben való megjelenés: [2015. évi 192. szám](#), 23547. o. (2015. december 8.)

Határidős feladat: Több települést kiszolgáló térségi rendszer esetén a fővárosi, illetve a települési önkormányzatok jegyzői a meghatározott adatokat az agglomerációs központ települési önkormányzatának jegyzője részére küldik meg.

Határidő: március 31.

Gyakoriság: évente

Határidős feladat: Az agglomerációs központ jegyzője, és az egyetlen települést kiszolgáló rendszer (szigetüzem), az egyedi szennyvízkezelő berendezés, valamint az egyedi zárt szennyvíztároló esetén a települési önkormányzatok jegyzője a meghatározott adatokat a területileg illetékes vízügyi igazgatóságnak küldi meg.

Határidő: április 30.

Gyakoriság: évente

PÉNZÜGYI ÁGAZAT

A jogszabály száma és címe: 383/2015. (XII. 8.) Korm. rendelet a vis maior támogatás felhasználásának részletes szabályairól szóló 9/2011. (II. 15.) Korm. rendelet módosításáról

A jogszabály lényege: A jogszabály módosítja a helyi önkormányzatok által igénybe vehető támogatás feltételeit.

Hatálybalépés: 2016. január 1.

Magyar Közlönyben való megjelenés: [2015. évi 192. szám](#), 23563. o. (2015. december 8.)

A jogszabály száma és címe: 2015. évi CXCI. törvény egyes törvényeknek a Nemzeti Adó- és Vámhivatal átalakításával, valamint a költségvetési tervezéssel és gazdálkodással kapcsolatos módosításáról

A jogszabály lényege: A jogszabály módosítja többek között a helyi adókról szóló törvényt, valamint az államháztartásról szóló törvényt is.

Hatálybalépés: 2015. december 12. és más időpontok

Magyar Közlönyben való megjelenés: [2015. évi 194. szám](#), 25535 o. (2015. december 11.)

A jogszabály száma és címe: 400/2015. (XII. 15.) Korm. rendelet a költségvetési szervek és az egyházi jogi személyek foglalkoztatottjainak 2016. évi kompenzációjáról

A jogszabály lényege: A rendelet tartalmazza a központi költségvetés jogszabályban meghatározottak szerinti, a helyi önkormányzatok valamint a társulások részére az e rendelet alapján járó kompenzáció és annak járulékai kifizetéséhez nyújtandó támogatás szabályait.

Hatálybalépés: 2016. január 1.

Magyar Közlönyben való megjelenés: [2015. évi 196. szám](#), 26208 o. (2015. december 15.)

A jogszabály száma és címe: 402/2015. (XII. 15.) Korm. rendelet az államháztartás számviteléről szóló 4/2013. (I. 11.) Korm. rendelet módosításáról

A jogszabály lényege: A rendelet módosítja az önkormányzati vagyonkimutatásra vonatkozó szabályokat.

Hatálybalépés: 2016. január 1.

Magyar Közlönyben való megjelenés: [2015. évi 196. szám](#), 26227 o. (2015. december 15.)

A jogszabály száma és címe: 2015. évi CCXII. törvény egyes törvényeknek a gazdasági növekedéssel összefüggésben történő módosításáról

A jogszabály lényege: A jogszabály módosítja a helyi adókról szóló törvényt, melynek értelmében a helyi iparüzési adóból származó bevétel különösen a települési önkormányzat képviselő-testületének hatáskörébe tartozó szociális ellátások finanszírozására és - a fővárosi önkormányzat esetén külön törvényben meghatározottak szerint - a helyi közösségi közlekedési feladatok ellátására használható fel.

Hatálybalépés: 2015. december 17. és más időpontok

Magyar Közlönyben való megjelenés: [2015. évi 197. szám](#), 26291 o. (2015. december 16.)

A jogszabály száma és címe: 2015. évi CCXVI. törvény a nemzeti vagyonról szóló 2011. évi CXCVI. törvény módosításáról

A jogszabály lényege: A jogszabály módosítja a vagyonkezelő fogalmát.

Hatálybalépés: 2015. december 30.

Magyar Közlönyben való megjelenés: [2015. évi 201. szám](#), 26650 o. (2015. december 22.)

A jogszabály száma és címe: 416/2015. (XII. 23.) Korm. rendelet a bölcsődében foglalkoztatott, felsőfokú végzettségű kisgyermeknevelők béréhez kapcsolódó támogatásról

A jogszabály lényege: A központi költségvetés támogatást biztosít a bölcsődében foglalkoztatott, felsőfokú végzettséggel rendelkező kisgyermeknevelők béréhez és annak szociális hozzájárulási adójához kapcsolódóan a bölcsődét fenntartó települési önkormányzat részére. A rendelet az önkormányzatok támogatása szabályait tartalmazza.

Hatálybalépés: 2016. január 1.

Magyar Közlönyben való megjelenés: [2015. évi 202. szám](#), 27019 o. (2015. december 23.)

A jogszabály száma és címe: 37/2015. (XII. 28.) NGM rendelet az önkormányzati adóhatóság hatáskörébe tartozó adók és adók módjára behajtandó köztartozások nyilvántartásának, kezelésének, elszámolásának, valamint az önkormányzati adóhatóság adatszolgáltatási eljárásának szabályairól

A jogszabály lényege: Az önkormányzati adóhatóság a hatáskörébe tartozó

- helyi adókra, települési adókra,
- a magánfőző által előállított magánfőzött párlat utáni, önkormányzati adóhatóságot megillető jövedéki adóra és a magánfőzött párlat adójegy mennyiségre,
- a távhőszolgáltatásról más hőellátásra áttérő által felhasznált hőmennyiség és annak előállítása során kibocsátott széndioxid után fizetendő díjra,
- azokra az adók módjára behajtandó köztartozásokra, amelyeknek a végrehajtását (beszedését) vagy nyilvántartását jogszabály az önkormányzati adóhatóság hatáskörébe utalja
- belföldi és ideiglenes rendszámú gépjárművek gépjárműadója
- a magánszemély termőföld-bérbeadásából származó jövedelmének adójára,
- talajterhelési díjra,

h) az önkormányzati adóhatóságnál adóüggyel összefüggően fizetendő közigazgatási hatósági eljárási illetékre vonatkozó nyilvántartásait, kezelését és elszámolását, és az ezzel kapcsolatos adatszolgáltatását az e rendeletben szabályozott módon látja el.

Hatálybalépés: 2016. január 1.

Magyar Közlönyben való megjelenés: [2015. évi 205. szám](#), 27619 o. (2015. december 28.)

A jogszabály száma és címe: 465/2015. (XII. 29.) Korm. rendelet az államháztartásról szóló törvény végrehajtásáról szóló 368/2011. (XII. 31.) Korm. rendelet és egyes kapcsolódó kormányrendeletek módosításáról

A jogszabály lényege: A jogszabály módosítja az Ávr. támogatásokra vonatkozó rendelkezéseit, valamint a költségvetési szervek belső kontrollrendszeréről és belső ellenőrzéséről szóló 370/2011. (XII. 31.) Korm. rendelet belső kontrollokra vonatkozó előírásait.

Hatálybalépés: 2015. december 30. és más időpontok

Magyar Közlönyben való megjelenés: [2015. évi 207. szám](#), 27756 o. (2015. december 29.)

A jogszabály száma és címe: 48/2015. (XII. 30.) NGM rendelet az eljárási illetékek megfizetésének és a megfizetés ellenőrzésének részletes szabályairól szóló 44/2004. (XII. 20.) PM rendelet és az önkormányzati adóhatóságok által rendszeresíthető bevallási, bejelentési nyomtatványok tartalmáról szóló 35/2008. (XII. 31.) PM rendelet módosításáról

A jogszabály lényege: A módosítás szerint az önkormányzati adóhatóságok a rendeletben foglalt nyomtatványt rendszeresíthetik a helyi iparüzési adóra vonatkozóan.

Hatálybalépés: 2016. január 1.

Magyar Közlönyben való megjelenés: [2015. évi 210. szám](#), 28705 o. (2015. december 30.)

SZOCIÁLIS ÁGAZAT

A jogszabály száma és címe: 380/2015. (XII. 8.) Korm. rendelet a szociális ágazatban dolgozók részére a 2016. évben kifizetésre kerülő kiegészítő pótlékhoz kapcsolódó támogatásról

A jogszabály lényege: A jogszabály tartalmazza a helyi önkormányzatok részére nyújtott támogatás igénybe vételének szabályait.

Hatálybalépés: 2016. január 1.

Magyar Közlönyben való megjelenés: [2015. évi 192. szám](#), 23556. o. (2015. december 8.)

A jogszabály száma és címe: 2015. évi CCXXIII. törvény egyes szociális, gyermekvédelmi, családtámogatási tárgyú és egyéb kapcsolódó törvények módosításáról

A jogszabály lényege: A jogszabály módosítja a Gyvt. gyermekétkeztetésre, intézményi gyermekétkeztetésre vonatkozó előírásait, a gyermekek napközbeni ellátásának, a gyermekek átmeneti ellátásának szabályait.

Hatálybalépés: 2015. december 31. és más időpontok

Magyar Közlönyben való megjelenés: [2015. évi 202. szám](#), 26859. o. (2015. december 23.)

A jogszabály száma és címe: 419/2015. (XII. 23.) Korm. rendelet a szociális, gyermekjóléti és gyermekvédelmi szolgáltatásokkal összefüggő egyes kormányrendeletek módosításáról

A jogszabály lényege: A jogszabály módosítja többek között a személyes gondoskodást nyújtó szociális ellátások térítési díjáról szóló 29/1993. (II. 17.) Korm. rendelet, a támogató szolgáltatás és a közösségi ellátások finanszírozásának rendjéről szóló 191/2008. (VII. 30.) Korm. rendelet, a személyes gondoskodást nyújtó gyermekjóléti alapellátások és gyermekvédelmi szakellátások térítési díjáról és az igénylésükhöz felhasználható bizonyítékokról szóló 328/2011. (XII. 29.) Korm. rendelet és a szociális, gyermekjóléti és gyermekvédelmi szolgáltatók, intézmények és hálózatok hatósági nyilvántartásáról és ellenőrzéséről szóló 369/2013. (X. 24.) Korm. rendelet módosítását

Hatálybalépés: 2015. december 24. és 2016. január 1.

Magyar Közlönyben való megjelenés: [2015. évi 202 szám](#), 27039. o. (2015. december 23.)

A jogszabály száma és címe: 431/2015. (XII. 23.) Korm. rendelet a személyes gondoskodást nyújtó gyermekjóléti alapellátások és gyermekvédelmi szakellátások térítési díjáról és az igénylésükhöz felhasználható bizonyítékokról szóló 328/2011. (XII. 29.) Korm. rendelet módosításáról

A jogszabály lényege: A jogszabály tartalmazza a gyermekétkeztetés feltételrendszerét.

Hatálybalépés: 2016. január 1.

Magyar Közlönyben való megjelenés: [2015. évi 204 szám](#), 27213. o. (2015. december 23.)

Lezárva: 2016. január 15.

Összeállította: Belügyminisztérium, Önkormányzati Módszertani Főosztály



Jogértelmezés és jogalkalmazás

A Kúria helyi önkormányzatokat érintő döntései

Az ügy tárgya: telekadó-mérték

A döntés elvi tartalma: A jogszabályi absztrakció szintjén nem válik kirívóan eltúlzottá, azaz törvénysértővé az adómérték azért, mert az adózót több, egyenként nagyobb kiterjedésű telke után magasabb évi adókötelezettség terheli. Az arányos mértékű, a hasonló helyzetben lévő - homogén csoportba tartozó - adózókat egyenlően terhelő adó nem minősíthető az adózó tevékenységét közvetetten és nem adóztatási jelleggel befolyásoló gazdasági szabályozó eszköznek.

Az ügy száma: [Köf.5021/2015/7.](#)
[Köf.5036/2015/4.](#)

Az indítvány lényege: A Pest Megyei Kormányhivatal másodfokú adóhatóságként megváltoztató tartalmú adóhatósági határozatában a 2013-as adóévben a jogi személy adózóval szemben a Taksony, 083/8 helyrajzi számú telek után 194.390 forint telekadót vetett ki. Az Ör. az éves adómértéket 70 forint/m²-ben határozza meg. A perbeli adótárgy az önkormányzat külterületén található 5.554 m² alapterületű telek, amely ½ hányadban képezi az adózó tulajdonát. A perben csatolt magánszakértői véleményt elfogadva, a 200 forint/m² érték figyelembe vétele mellett az Ör. szerinti adómérték az adóztatott vagyron 35 %-át teszi ki. Az Ör. a telekadó mértékét a külterületek és a belterületek, a területnagyság, a hasznosíthatóság és a földrajzi elhelyezkedés alapján is differenciáltan állapította meg. Az

Ör. és az Ör.mód. a külterületi vállalkozási célú telkeket tekintette adótárgynak, de ilyen esetben is adókönyvitést érvényesített.

Részlet az indokolásból: [13] A Helyi adó tv. 6. § c) – és d) – pontja az Alaptörvény XV. és XXX. cikkei szerinti, az adózók közötti egyenlőség elvét és a teherbíró képességhez kötött adókötelezettség követelményét közvetíti a helyi adó fizetési kötelezettségre vonatkozó szabályok megalkotásakor. A vagyoni típusú helyi adók esetében az adókötelezettség alapját a vagyontárgy és annak értéke jelenti.

[14] A Helyi adó tv. 6. § c) pontja alapján az önkormányzat az adókötelezettség szabályainak kialakításakor – egyebek mellett - az adózók teherbíró képességé, a helyi sajátosságokra és az önkormányzat gazdaságpolitikai érdekeinek részeként az önkormányzat gazdálkodási követelményeire is figyelemmel kell lennie. Ezért az önkormányzatnak értékelnie kell az illetékességi területe alá tartozó telkek rendeltetését, azok földrajzi elhelyezkedését, a településre jellemző forgalmi értékeket általában és a településen belüli forgalmi értékekben jelentkező eltéréseket is.

[17] A Kúria ebben az esetben is rögzíti azt, hogy a minden telekre kiterjedő, négyzetméterben megállapított, tételes adó miatt az önkormányzatokat fokozottan terheli az adómérték meghatározásakor a mérlegelés kötelezettsége, amelynek azonban a jelen indítvánnyal érintett önkormányzat eleget tett.

[19] Összességében tehát megállapítható, hogy az Ör. a peresített időszakban a telekadót mentességi okok és a vállalkozók külterületi telkeit érintő adókönyvités mellett vetette ki. Az adó mértékét a Helyi adó tv. 22. §-a szerinti adómaximumhoz képest is lényegesen alacsonyabban határozta meg. Ebből következőleg a konkrét esetben a telekméret és a telek funkciójának függvényében (aktív bányászati tevékenység) az adókötelezettség abszolút értéken sem minősíthető kirívóan magasnak.

Alkalmazott jogszabályok:

A helyi adóról szóló 1990. évi C. törvény 6. § c) pont, 22. §

Az ügy tárgya: építési engedély feltétele a teljes közművesítettség

A döntés elvi tartalma: A települési önkormányzatnak nincs törvényi felhatalmazása arra, hogy rendeletében az építési engedély kiadásának feltételül a teljes közművesítettség meglétét írja elő. A központi jogszabályok a használatbavételi engedélyhez kötik a közművesítettség igazolását. Ugyanakkor a hatóság az építési engedély iránti egyedi kérelmek elbírálása során figyelemmel lehet arra, hogy a közműellátás a használatbavételi engedély megkéréséig biztosítható-e.

Az ügy száma: Köf.5028/2015/7.

[Magyar Közlöny/171.](#)

Az indítvány lényege: A Pest Megyei Kormányhivatal kormány megbízottja a Magyarország helyi önkormányzatairól szóló 2011. évi CLXXXIX. törvény (Mötv.) 132. § (1) bekezdés a) pontja alapján törvényességi felhívással élt Budaörs Város Önkormányzata Képviselő-testületének a Merengő utca környéke Településrendezési Terve III. Szabályozási Szakasz Szabályozási Terv és Helyi Építési Szabályzatról szóló 44/2000. (XII. 01.) ÖKT. számú rendeletével kapcsolatban.

Részlet az indokolásból: [15] Jelen esetben kormányhivatali kezdeményezés alapján az önkormányzati rendelet vizsgálatának nem a rendeletalkotási szabályok megsértése a tárgya, azaz nem azt kell vizsgálni, hogy a rendelet megalkotásakor az érintett önkormányzat lefolytatta-e a vonatkozó jogszabályok alapján a véleményeztetési eljárást, hanem az eljárás tartalmi vizsgálatra irányul: köthető-e az építési engedély megadásának feltételévé a teljes közművesítettség megléte.

[22] Az építési engedélyezési eljárásban a közművesítettség nem feltétele az engedély

kiadásának, pusztán annak vizsgálata szükséges, hogy a közműellátás a használatbavételi engedélyig biztosítható-e. Ennek vizsgálata nem azonos azzal, amikor a szabályozás már eleve az építési engedély feltételévé írja elő a közműellátás (teljes közművesítettség) meglétét.

[24] A közműellátás építési övezetenkénti meghatározásának az OTÉK-ba foglalt követelményeire, az érintett önkormányzat szerint egyenesen az OTÉK rendelkezéseit sértette volna meg, ha teljesíti a törvényességi felhívásban foglaltakat. A Kúria hangsúlyozza, hogy az OTÉK ezen előírásait az önkormányzatok a helyi építési szabályzat megalkotásakor kötelesek figyelembe venni. Ugyanakkor e szabályok nem arról szólnak, hogy az építési engedély megadásának a teljes közművesítettség meglétét feltételül lehet szabni. Abból, hogy az önkormányzatoknak az egyes építési övezetekben a közműellátás mértékét és módját a helyi építési szabályzatban meg kell állapítani az OTÉK vonatkozó szabályai szerint, még nem következik, hogy ezt az építési engedélyek kiadásának feltételül lehet állítani.

Alkalmazott jogszabályok:

Az épített környezet alakításáról és védelméről szóló 1997. évi LXXVIII. törvény 28. § (1) bekezdése, 36. § (1) bekezdése,

Az építésügyi és építésfelügyeleti hatósági eljárásokról és ellenőrzésekről, valamint az építésügyi hatósági szolgáltatásról szóló 312/2012. (XI. 8.) Korm. rendelet 18. § (1) bekezdés e) pont ec) alpont,

Az országos településrendezési és építési követelményekről szóló 253/1997. (XII.20.) Korm. rendelet 7. § (3) bekezdés 5. pontja, valamint 8. § (1) és (2) bekezdése

Az ügy tárgya: települési adó rendelet törvényességi felülvizsgálata

A döntés elvi tartalma: A települési adóval összefüggésben nem vehetők figyelembe a Helyi adó tv. – 1/A. § (2) bekezdésében megjelölteken kívüli – rendelkezései. Így nem lehet jelentőséget tulajdonítani a Helyi adó tv. garanciális anyagi szabályainak, és annak sem, hogy a Helyi adó tv. milyen rendelkezéseket tartalmaz a termőfölddel összefüggésben. Amennyiben a tulajdonos egyben egyéni vállalkozóként, mezőgazdasági őstermelőként, avagy jogi személy tagjaként vállalkozási tevékenységet folytat a tulajdonában álló termőföldjén, úgy e tevékenysége kizárja, hogy alanya legyen a települési adónak. A mezőőri járulék, amelyet az állam/helyi közhatalom által biztosított közszolgáltatásért, jogszabály alapján, lényegében az adott közszolgáltatás rendelkezésre állásáért kell megfizetni, a Gst. 28. § (1) bekezdés b) pontja szerinti köztehernek minősül.

Az ügy száma: Köf.5035/2015/4.

[Magyar Közlöny 2015/176.](#)

Az indítvány lényege: Az alapvető jogok biztosa magánszemély beadványa alapján indított vizsgálatot az Ör. törvényességét illetően. Az alapvető jogok biztosának álláspontja értelmében az Ör.-ben megjelölt adótárgy a termőföld. A termőföldet kárenyhítési hozzájárulás illetve mezőőri járulék is közteherként terheli.

Részlet az indokolásból: [14] Az indítvány alapján a Kúriának abban a kérdésben kellett állást foglalnia, hogy a kárenyhítési hozzájárulás és a mezőőri járulék a „közteher” fogalomkörébe vonható fizetési kötelezettség-e.

[16] Az Mkk.tv.-beli nemzeti kárenyhítési rendszer a kártelepítés céljából létrehozott kockázatközösség. A kárenyhítési hozzájárulás megnevezése és az Art. szerinti behajtásának lehetősége ellenére nem tekinthető „köztehernek”, mert bár a mezőgazdasági termelő fizetési kötelezettsége törvényen alapul, de az állam által képzett pénzügyi alap nem a Gst. 28. § (1) bekezdése szerinti „közös szükségletek”, hanem a mezőgazdasági termelők esetleges kárainak pénzügyi fedezetét hivatott biztosítani. A mezőgazdasági káresemény bekövetkeztekor a mezőgazdasági termelő nem az állami közhatalom birtokában nyújtott

szolgáltatásra, hanem a kártelepítés Mkk.tv.-beli szabályainak megfelelően, a maga által is teljesített befizetések alapján válik jogosulttá kárainak megtérítésére.

[17] A kifejtettek értelmében a Kúria a kárenyhítő hozzájárulást nem tekintette a termőföldhöz kapcsolódó köztehernek, ezért nem zárta ki, hogy a termőföld a települési adó tárgyává váljék.

[19] A mezőöri járulék a Tv.-en alapuló mezei őrszolgálat létrehozatalával és fenntartásával összefüggésben az önkormányzat javára, önkormányzati rendeletben megállapított fizetési kötelezettség. A mezőöri szolgálatot az önkormányzat a földhasználók, illetve a termőföld tulajdonosai számára előírt fizetési kötelezettségből, valamint a központi költségvetés által biztosított hozzájárulásból finanszírozza.

[20] A mezei őrszolgálat az önkormányzat döntése alapján, rendészeti jellegű közszolgáltatás nyújtására felállított és fenntartott intézmény, amely a Tv. 19. § (1) bekezdése szerinti földhasználónak vagy a termőföld tulajdonosának a szándékától független, mégis rendelkezésére álló közszolgáltatás. Ugyanakkor annak költségeihez jogszabályban – önkormányzati rendeletben – megállapított kötelezettsége folytán hozzá kell járulnia.

[21] Az önkormányzat illetékességi területén a 10/1990. (IV. 12.) sz. rendeletével a mezőöri járulék fizetésének kötelezettségével együtt létrehozta a mezőöri szolgálatot. Mivel a Kúria a mezőöri járulékot köztehernek minősítette, ezért megállapította, hogy az Ör.-rel bevezetett települési adó a Helyi adó tv. 1/A. § (1) bekezdésével ellentétesen tette az Ör. tárgyává a termőföldet.

Alkalmazott jogszabályok:

A helyi adóról szóló 1990. évi C. törvény 1/A. §,

A Magyarország gazdasági stabilitásáról szóló 2011. évi CXCV. törvény 28. §,

Az adózás rendjéről szóló 2003. évi XCII. törvény 178. § 20. pont,

A termőföldet a mezőgazdasági termelést érintő időjárás és más természeti kockázatok kezeléséről szóló 2011. évi CLXVIII. törvény,

A termőföldhöz kapcsolódó, a fegyveres biztonsági őrségről, a természetvédelmi és a mezei őrszolgálatról szóló 1997. évi CLIX. törvény

Az ügy tárgya: építményadó

A döntés elvi tartalma: Törvényellenes az, ha az önkormányzat az adókötelezettség fennállását, vagy fenn nem állását, mértékét a lakcímnnyilvántartás adataitól teszi függővé.

Az ügy száma: Köf.5039/2015/5.

[Magyar Közlöny 2015/186.](#)

Az indítvány lényege: Az érintett ingatlant felperes három gyermeke az egyetemi éveik alatt életvitelszerűen lakásként használta, ugyanakkor a lakcímnnyilvántartás szerint egyik gyermeknek sem a terézvárosi ingatlan volt a bejelentett lakcíme, illetve tartózkodási helye. A hatóság megállapította, hogy miután 2008–2011. években az érintett ingatlanban állandó lakosként bejelentve nem éltek.

Részlet az indokolásból: [11] A Kúria Önkormányzati Tanácsa következetes gyakorlatot folytat a vagyoni típusú helyi adókkal összefüggésben. Eszerint az építményadó kivetésekor – a telekadóhoz hasonlóan – a szabályozásnak meg kell felelnie az arányos közteherviselés elvének, így az adó alapja minden adóalany esetében az ingatlantulajdon, tartalma pedig elsődlegesen a vagyontömeg értékéhez igazodik.

[12] A Helyi adó tv. 6. § c) pontja „az adóalanyok teherviselő képességéhez igazodó” fordulatának értelmezése kapcsán a Kúria megállapította, hogy ez a Helyi adó tv. jogegyenlőségi szabálya: az önkormányzati jogalkotó a rendelet hatálya alá tartozó valamennyi adóalany esetében a kötelezettség mértékét a vagyontömegben megtestesülő értékhez kötheti.

[14] A Helyi adó tv. 6. § d) pontjának értelmezése körében a Kúria megállapította, hogy a törvényi rendelkezés szélesre nyitja ugyan a helyi jogalkotó jogkörét, ám az építményadó esetében a mentesség a lehetséges adótárgyak közül elsődlegesen a lakásingatlanokat érinti, azon belül pedig a lakhatás – a tényszerű, életvitelszerű lakás – biztonságát helyezi előtérbe.

[15] Értelmezve tehát a Helyi adó tv. 6. § c) és d) pontjait a Kúria megállapította, hogy az építményadó esetében az érintett önkormányzat nincs tekintettel az adófizetési kötelezettségben érvényesülő jogegyenlőségre [a Helyi adó tv. 6. § c) pontjára] és a Helyi adó tv. mentességekre vonatkozó, a lakhatás biztonságát különösen preferáló rendelkezésére [Helyi adó tv. 6. § d) pont] akkor, ha a vagyontömeg értékében megtestesülő teherbíró képességen túli, a tényleges lakhatáshoz nem kapcsolódó szempontokat is értékel. Másképpen megfogalmazva: az adókötelezettség alóli mentesülés nem lehet az adóalany igazgatási jellegű nyilvántartásának függvénye.

[17] Jelen eljárásban is a bejelentett állandó lakcímhez köti az Ör. vizsgált rendelkezése az építményadó alóli mentesülést, így a törvényellenesség ezen az ágon jelen ügyben is fennáll.

Alkalmazott jogszabályok:

A helyi adóról szóló 1990. évi C. törvény 6. § c) és d) pontja

Az ügy tárgya: helyi építési szabályzat megalkotása

A döntés elvi tartalma: Az érintett önkormányzat hivatkozásai alapján az Ör.-rel szemben megalapozottan nem állapítható meg, hogy az Étv. egykori 9. §-a szerinti véleményeztetési eljárás elmaradt.

Az ügy száma: [Köf.5040/2015/5.](#)

Az indítvány lényege: A Budapest Főváros XVII. kerület Rákosmente Önkormányzat jegyzőjének azt a határozatát helybenhagyta a Kúria, amely felperes Budapest XVII. kerület Orgoványi úton lévő telephelyének bezárásáról és a bejelentés-köteles tevékenység megtiltásáról szolt.

Részlet az indokolásból: [8] A Kúria elsőként azt állapította meg, hogy a képviselő-testület által megalkotott önkormányzati rendelet „elérhetőségével” kapcsolatos problémát az jelent, ha az önkormányzati rendelet, mint az Alaptörvény T) cikk (2) pontja szerinti jogszabály nem került volna kihirdetésre az Alaptörvény T) cikk (1) bekezdése szerint, vagy a rendelet szövege a jogalanyok számára nem lenne hozzáférhető. Ilyen körülmény azonban az ügyben nem merült fel: az Ör. és mellékletei mind a www.rakosmente.hu honlapon, mind pedig a nemzeti jogszabálytár (www.njt.hu) önkormányzati rendeletek gyűjteményében megtalálható, annak mellékleteivel együtt.

[9] Az indítvány az Ör. egésze vonatkozásában azt állítja, hogy sérti a jogállamot, a tulajdonjog különböző aspektusait, a Ptk. 108. § (2) bekezdést és a diszkrimináció tilalmát. Ezzel összefüggésben a Kúria utal arra, hogy önmagában az Alaptörvény szabályaival való ellentét vizsgálatára nem a Kúria Önkormányzati Tanácsának, hanem az Alkotmánybíróságnak van hatásköre az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdése és az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény 37. § (1) bekezdése szerint.

[12] A Kúria Önkormányzati Tanácsa az indítványt elutasította.

Alkalmazott jogszabályok:

Az épített környezet alakításáról és védelméről szóló 1997. évi LXXVIII. törvény 9. §

Az ügy tárgya: hűségjutalom önkormányzati szabályozása

A döntés elvi tartalma: Az Önkormányzati Tanács által már törvényellenessé nyilvánított önkormányzati rendelet vonatkozásában ismételt alkalmazási tilalom elrendelésére kerülhet sor, ha a törvényellenes rendelkezés alkalmazásán alapuló bírósági eljárás az Önkormányzati Tanács határozatának meghozatalát követően indult, s a törvényellenes rendelkezés alkalmazhatósága a perben vita tárgyává vált.

Az ügy száma: [Köf.5041/2015/4.](#)

Az indítvány lényege: A felperes jogviszonyban állt a Budapest XV. kerületi Önkormányzat polgármesteri hivatalával (illetve jogelődjével). A felperes köztisztviselői jogviszonya nyugdíjba vonulására tekintettel szűnt meg. Az alperes felmentéssel oly módon szüntette meg a jogviszonyt, hogy felperes részére nem fizetett hűségjutalmat. Az Ör. hűségjutalmat szabályozó 13. §-a sérti a köztisztviselők jogállásáról szóló 1992. évi XXIII. törvény 4. §-ában foglaltakat, tekintettel arra, hogy az önkormányzat a hatáskörén túlterjeszkedett. Az ügyben alkalmazandó Ör. 13. §-áról a Kúria Önkormányzati Tanácsa megállapította, hogy törvényellenes, más jogszabályba ütközik.

Részlet az indokolásból: [6] A Kúria Önkormányzati Tanácsa a Köf.I.5020/2013/5.számú határozatában vizsgálta az Ör. 13. §-át, és megállapította annak törvényellenességét. A Kúria az Ör.-t nem semmisítette meg, mert a törvényességi vizsgálat idején már nem volt hatályban, a Budapest XV. kerületi Önkormányzat 15/2012. (IV. 27.) számú önkormányzati rendeletének 14. § (2) bekezdése hatályon kívül helyezte. Hatályon kívül helyezett önkormányzati rendeletet nem lehet megsemmisíteni, azaz még egyszer hatályon kívül helyezni.

[11] A Bszi 56. § (5) bekezdésnek helyes tartalma – ami az általános alkalmazási tilalom lényege egyben –, hogy az egyszer már megsemmisített, hatályon kívül helyezett rendelet esetén a törvényellenesnek nyilvánított önkormányzati rendeletet vagy önkormányzati rendeleti rendelkezést a döntést követően már ne lehessen alkalmazni. Értelemszerűen ez vonatkozik azokra az esetekre is, amikor a törvényellenessé nyilvánított jogszabály alkalmazását érintő ügy bírói szakba a Kúria általános alkalmazási tilalmat elrendelő döntése után kerül.

[12] Semmilyen ésszerű indok nem szól amellett – figyelembe véve az Alaptörvény 28. §-ában foglalt bírói jogértelmezésre irányadó szabályt is – hogy az Ör. törvényellenes 13. §-a, valamely bíróság előtt folyamatba lévő ügyben újra alkalmazható legyen.

Alkalmazott jogszabályok:

A bíróságok szervezetéről és igazgatásáról szóló 2011. évi CLXI. törvény 55. § (4) bekezdése, 56. § (4)-(5) bekezdés

Az ügy tárgya: telekadó törvényességi felülvizsgálata

A döntés elvi tartalma: Törvénysértő a telekadó mértéke – és ezért a perben nem alkalmazható – akkor, ha az a perbeli adótárgy értékéhez viszonyítottan aránytalan.

Az ügy száma: Köf.5038/2015/4.

[Magyar Közlöny 2016/1.](#)

Az indítvány lényege: A kezdeményező bíróság szerint az Ör.m. 1. § (1) bekezdése a Helyi adókról szóló 1990. évi C. törvény 6. § c) pontjába ütközően törvénysértő, mivel az önkormányzat az adómértéket – az előzetes hatástanulmányban foglaltakból megállapíthatóan – a törvényi rendelkezés szerinti szempontok közül csak gazdálkodási követelményeire figyelemmel állapította meg.

Részlet az indokolásból: [17] A Kúria arra a következtetésre jutott, hogy a telekadó II. övezetre meghatározott mértékének emelését kizárólag az önkormányzat gazdasági érdekei indokolták. Az Ör.m. egységes telekadórezsim alá helyezte a II. övezetbe tartozó telkeket azzal, hogy megszüntette az „egyéb belterület” és az „iparterület” addig elkülönült és

adóméretékben is megkülönböztetett övezeteit. Ezzel az iparterületként funkcionáló telkek számára több mint háromszorosra emelkedett az adómérték (60 Ft/m²/év-ről 2010 Ft/m²/évre). Emellett nem volt olyan „helyi sajátosságként” értékelhető, a kérdéses belterületi telkek esetében bekövetkezett változás, körülmény, amely az önkormányzati gazdasági érdekeken túl azt alátámasztotta volna. A jelen eljárásban az önkormányzat nem hivatkozott olyan településfejlesztési beruházásra sem a kérdéses övezetben, amely más esetekben – a telkek értéknövekedése révén – befolyásolta a Kúria telekadó mértékekkel kapcsolatos döntését.

[21] A jelen eljárásban a Kúria megállapította, hogy az Ör. 5. § (1) bekezdésének „(...) II. körzet az egységes körzet szerinti adómérték 70%-a” szövegrészlete azért törvénysértő, mert az a konkrét perben aránytalannak bizonyult az adótárgyak értékéhez viszonyítottan. A jogkövetkezményt a jogi absztrakció szintjén megalkotott norma egyedi esetben megállapított törvénysértéséhez kellett igazítani. Ezért a Kúria a Bszi. rendelkezéseire figyelemmel a törvénysértés megállapítása mellett nem semmisítette meg a vizsgált rendelkezést, de az egyedi eset körülményeihez igazítva kizárta annak perbeli alkalmazhatóságát.

Alkalmazott jogszabályok:

A helyi adóról szóló 1990. évi C. törvény 6. § c) pont, 22. § a) pont

Az ügy tárgya: jogszabályszerkesztés, hatályba-léptetés törvényessége

A döntés elvi tartalma: A normavilágosság követelményének fokozottan kell érvényesülni a szankciót megállapító önkormányzati rendeleti rendelkezés esetében. A helyi önkormányzat a helyi közügyek körében a központi jogszabályokkal nem ellentétes kiegészítő szabályokat alkothat. A hatályba-léptető rendelkezés törvényességi vizsgálatakor a Kúria Önkormányzati Tanácsának a jogbiztonságra tekintettel kell mérlegelni: a jogszabály alkalmazására való felkészüléshez szükséges kellő idő hiánya olyan fokú jogbizonytalanságot teremtett-e, hogy az az önkormányzati rendelet egészének megsemmisítését vonja maga után, vagy a felkészülési idő szűkös volta miatti megsemmisítéssel keletkezik olyan jogbizonytalanság, amely súlyosabb, mint a rendelet hatályában való fenntartása.

Az ügy száma: Köf.5042/2015/3.

[Magyar Közlöny 2016/1.](#)

Az indítvány lényege: A Komárom-Esztergom Megyei Kormányhivatal kormány megbízottja a Magyarország helyi önkormányzatairól szóló 2011. évi CLXXXIX. törvény (a továbbiakban: Möt.) 132. § (1) bekezdés a) pontja és 134. § (1) bekezdése alapján törvényességi felhívással élt Dömös Község Önkormányzat Képviselő-testületének a közösségi együttélés alapvető szabályairól és ezek megsértésének jogkövetkezményeiről szóló 9/2015. (III. 24.) önkormányzati rendelete egyes rendelkezéseivel kapcsolatban.

Részlet az indokolásból: [10] Az Ör. 6. § b) pontja értelmében: „Megsérti a közösségi együttélés szabályait, aki a rendelet 1. § (2) bekezdésben írt szabályt megszegi, a tilalmat nem tartja be.” Megállapítható, hogy az Ör. 1. §-a nem áll bekezdésekből, így helyesen állapította meg az indítványozó, hogy az Ör. 6. § b) pontja olyan szabályra utal vissza, amely nem lelhető fel a rendeletben.

[13] Jelen esetben hasonló utaló szabályt tartalmaz az Ör. 6. § b) pontja. E rendelkezésből nem derül ki egyértelműen, hogy milyen közösségi együttélési szabály vagy tilalom megsértését tűzte a szabályozás céljául az önkormányzati jogalkotó.

[14] Erre tekintettel a Kúria Önkormányzati Tanácsa az Ör. 6. § b) pontja „1. § (2) bekezdésében” szövegrészének a Jat. 2. § (1) bekezdésébe ütközést megállapította, és e rendelkezést a Bszi. 55. § (2) bekezdés a) pontja alapján megsemmisítette.

[15] Az indítványozó kezdeményezte az Ör. 14. § (1) bekezdésében az „1. §-ban” szövegrész megsemmisítést is, szintén a világos, érthető és megfelelően értelmezhető normatartalom Jat. 2. § (1) bekezdésbe foglalt szabályának sérelme miatt.

[16] Az Ör. 14. § (1) bekezdése szerint: „Aki a rendeletben az 1. §-ban és a 2-13. §-ban meghatározott a közösségi együttélés magatartási szabályai bármelyikét megszegi vagy megsérti, így betartását vagy betartatását elmulasztja százötvenezer forintig terjedő közigazgatási bírsággal sújtható.”

[18] A Kúria Önkormányzati Tanácsa szerint a normavilágosság követelményének fokozottan kell érvényesülni a szankciót megállapító önkormányzati rendeleti rendelkezés esetében. Így mivel az Ör alkalmazásában az Ör. 14. §-a a pénzbírság (a konkrét szankció) alkalmazhatóságának alapszabálya, ezért e rendelkezésben az Ör. 1. §-ára való utalás nem egyeztethető össze a Jat. 2. § (1) bekezdésével, az egyébként egzakt tényállások mellett túl általánossá és bizonytalanná teszi a szankció alkalmazhatóságát.

[19] Erre tekintettel a Kúria Önkormányzati Tanácsa az Ör. 14. § (1) bekezdés az „1. §-ban” szövegrészenek a Jat. 2. § (1) bekezdésébe ütközését megállapította, és e rendelkezést a Bszi. 55. § (2) bekezdés a) pontja alapján megsemmisítette.

[28] A Kúria megítélése szerint az Ör. 15. §-át érintő jogkövetkezmény tekintetében figyelembe kell venni, hogy a jogszabályok hatályba-léptető rendelkezésének speciális státuszt rendel a Jat. A jogszabály hatályba-léptető rendelkezésének megléte a jogszabály érvényességi feltétele. A Jat. 7. § (1) bekezdése értelmében „[a] jogszabályban meg kell határozni a hatálybalépésének napját, amely a jogszabály kihirdetését követő valamely nap lehet.” A Jat. 8. § (2) bekezdése értelmében nem lehet módosítani – többek között – a hatályba lépett jogszabályi rendelkezés hatályba-léptető rendelkezését. Mindezek alapján a Kúria Önkormányzati Tanácsa önmagában nem semmisítheti meg az önkormányzati rendelet hatályba-léptető rendelkezését, mivel ezzel a rendelet egészét érvénytelenítené, azaz az önkormányzati rendelet egésze megsemmisítésére kellene, hogy sor kerüljön.

[29] Így a hatályba-léptető rendelkezés törvényességi vizsgálatokor a Kúria Önkormányzati Tanácsának a jogbiztonságra tekintettel kell mérlegelni: a jogszabály alkalmazására való felkészüléshez szükséges kellő idő hiánya olyan fokú jogbizonytalanságot teremtett-e, hogy az az önkormányzati rendelet egészének megsemmisítését vonja maga után, vagy a felkészülési idő szűkös volta miatti megsemmisítéssel keletkezik olyan jogbizonytalanság, amely súlyosabb, mint a rendelet hatályában való fenntartása.

Alkalmazott jogszabályok:

A közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény 94/A. § (1a) és (4) bekezdés;

A jogalkotásról szóló 2010. évi CXXX. törvény 2. § (1) bekezdése, 7. § (1) bekezdése és 8. § (2) bekezdése;

A Magyarország helyi önkormányzatairól szóló 2011. évi CLXXXIX. törvény 143. § (4) bekezdés d) pont;

A Magyarország gazdasági stabilitásáról szóló 2011. évi CXCV. törvény 38/B. § (5) bekezdés.

Az ügy tárgya: önkormányzati rendelet polgármesteri vétót követő ismételt elfogadása

A döntés elvi tartalma: Önkormányzati rendelet megalkotásához kapcsolódó polgármesteri vétót követően, amennyiben a képviselő-testület a rendelet eredeti szöveget módosítani kívánja, azt módosító indítványok formájában kell megtenni.

Az ügy száma: Köf.5043/2015/4.

[Magyar Közlöny 2016/1.](#)

Az indítvány lényege: Terem Község Önkormányzata 2015. február 5-én megtartott ülésén 3 igen és 2 nem szavazattal döntött az önkormányzati képviselőknek, a bizottsági elnököknek, a bizottság tagjainak járó tiszteletdíjról és természetbeni juttatásról szóló 2/2015. (II.05.) Kt. rendeletről (Ör.1.). A jegyzőkönyv szerint a szavazást követően a polgármester jelezte, hogy az Ör.-t a település érdekeivel ellentétesnek tartja, ezért

Magyarország helyi önkormányzatairól szóló 2011. évi CLXXXIX. törvény (Mötv.) 68. § (1) bekezdésében foglalt jogával élve ismételten tárgyalásra fogja bocsátani. A kormányhivatal a Mötv. 132. § (1) bekezdés a) pontja alapján törvényességi felhívással élt az érintett önkormányzat felé, de az önkormányzat – a törvényellenesség megszüntetésére adott határidő meghosszabbítása ellenére – a felhívásban foglaltaknak nem tett eleget.

Részlet az indokolásból: [9] A Kúria elsőként azt állapította meg a vonatkozó képviselő-testületi ülésről jegyzőkönyv alapján, hogy az Ör.1.-ről történt szavazást követően a polgármester jelezte, hogy a település érdekeivel ellentétesnek tartja a rendeletet és annak szövegét ismételt tárgyalásra fogja bocsátani. A polgármester nem értett egyet azzal, hogy a bizottsági elnököknek, tanácsnokoknak tiszteletdíjat állapítsanak meg, mivel ezidáig sem volt gyakorlat, az önkormányzatnak kevés a saját bevétele s ezt a tiszteletdíjat a saját bevételből kell finanszírozni.

[10] A Mötv. 48. § (1) bekezdése szerint a képviselő-testület döntései a határozat és a rendelet. A Mötv. 68. § (1) bekezdés kimondja, hogy „[a]mennyiben a polgármester a képviselő-testület döntését a helyi önkormányzat érdekeit sértőnek tartja, ugyanazon ügyben – a képviselő-testület önfelosztásáról szóló, valamint a 70. § (1) bekezdésében meghatározott ügyben hozott döntése kivételével – egy alkalommal kezdeményezheti az ismételt tárgyalást. A kezdeményezést az ülést követő három napon belül nyújthatja be, a képviselő-testület a benyújtás napjától számított tizenöt napon belül minősített többséggel dönt. A döntést addig végrehajtani nem lehet, amíg arról a képviselő-testület a megismételt tárgyalás alapján nem dönt.”

[12] A Kúria álláspontja szerint helytálló az indítványozó azon állítása, hogy a polgármesteri vétót követően a képviselő-testület három megoldás közül választhat. Az egyik, hogy a képviselő-testület az előterjesztést visszavonja. Lehetőség van a vétót követően ugyanazon szöveget (döntési javaslatot) újra előterjeszteni, és mintegy a polgármesterrel szemben azt minősített többséggel újra elfogadni, illetve lehetőség van a szöveg (döntési javaslat) újra előterjesztésére azzal, hogy annak tárgyalása során módosító javaslatokkal kiküszöbölésre kerül azon – a település érdekeivel ellentétes – rendelkezés (rendelkezések), amely miatt a polgármester vétóval élt.

[16] Mivel a Kúria Önkormányzati Tanácsa a rendelet egészét megsemmisítette, ezért – állandó gyakorlatának megfelelően – nem foglalkozott a rendelet egyes részeit érintő törvényességi kifogásokkal. Egyébiránt az érintett önkormányzat állásfoglalásában ezekkel a törvényességi kifogásokkal (is) egyet értett, így lehetőség mutatkozik az új szabályozás során annak kiküszöbölésére.

Alkalmazott jogszabályok:

A Magyarország helyi önkormányzatairól szóló 2011. évi CLXXXIX. törvény 48. § (1) bekezdése és 68. § (1) bekezdése

Az ügy tárgya: közterület-használat szabályozása

A döntés elvi tartalma: Az önkormányzati rendelet bevezető részében pontosan utalni kell azokra a törvényekre, amelyek felhatalmazásán az önkormányzati rendelet nyugszik.

Az ügy száma: Köf.5044/2015/3.

[Magyar Közlöny 2016/2.](#)

Az indítvány lényege: Az Ör. bevezetője szerint Ferencváros önkormányzata az Ör.-t az Ötv. szabályai, valamint a fővárosi közterületek használatáról és a közterületek rendjéről szóló 59/1995. (X.20.) Fővárosi Közgyűlési rendelet 2. § (1) és (3) bekezdéseiben foglalt felhatalmazás alapján alkotta meg. Az indítványozó idézte a Jat. 5. § (2) bekezdésének a szubdelegációt tiltó rendelkezését, valamint az 5. § (4) bekezdését, amely a felhatalmazás alapján történő jogalkotásról szól. Kifejtette, hogy az Ör. bevezetőjében lévő, az Ör. megalkotására felhatalmazó Ötv.-beli rendelkezések 2013. január 1-jéig voltak hatályban, a

Kgyr. szintén hatályát veszítette 2013. március 9. napjával, így a keresettel támadott közigazgatási határozat meghozatalának időpontjában – 2014. július 21. napján – az Ör. által jelölt felhatalmazó rendelkezések már hatályon kívül helyezésre kerültek.

Részlet az indoklásból: [21] Az Ör. bevezető része ellentétes a Jat. 5. § (4) bekezdésével, az IRM rendelet 54. § (1) és (2) bekezdésével és az 55. § (4) bekezdésével ezért az törvénysértő. A Jat. 8. § (2) bekezdése értelmében nem lehet módosítani – többek között – a rendelet bevezető részét, vagy a hatályba lépett jogszabály hatályba léptető rendelkezését. Így ha a Kúria Önkormányzati Tanácsa ezekkel kapcsolatos törvényellenességet állapít meg, úgy a bevezetővel (vagy hatálybalépéssel) kapcsolatos törvénysértés jogkövetkezményét osztja a rendelet egészére.

[22] A Kúria Önkormányzati Tanácsa az Ör. egészét a Bszi. 55. § (2) bekezdése alapján megsemmisítette.

Alkalmazott jogszabályok:

A jogalkotásról szóló 2010. évi CXXX. törvény 5. § (2) és (4) bekezdése,

A helyi adókról szóló 1990. évi LXV. törvény 16. § (1) bekezdésébe és 63/A. § r) pontja,

A jogszabályszerkesztésről szóló 61/2009. (XII. 14.) IRM rendelet 51. §-a, 52. § (1) bekezdése 54. § (1) bekezdése, 55. § (1) bekezdése

Az ügy tárgya: telekadó mértéke

A döntés elvi tartalma: Törvénysértő a nem hatályos jogszabály vagy jogszabályi rendelkezés utólagos módosítása. Nem lehet az alkotmányellenessé minősített absztrakt adótényállási elemek alapján kivetett telekadó-kötelezettséget a konkrét adótényállásban az adózón számon kérni még akkor sem, ha a konkrét adókötelezettséget az önkormányzat utóbb adókedvezménnyel csökkentette.

Az ügy száma: [Köf.5046/2015/4.](#)

[Magyar Közlöny 2016/3.](#)

Az indítvány lényege: A kijelölt elsőfokú adóhatóság a másodfokú határozattal helybenhagyott jogerős közigazgatási határozatával a 2011. évre 1.057.122 forint telekadó különbözetet állapított meg az adózó – két telek tulajdoni hányada alapján megállapított adókötelesnek ítélt – 144.798 m² terület nagyságú tulajdoni hányadára az önkormányzat helyi adóról szóló 28/2010. (XII. 16.) önkormányzati rendelete.

Részlet az indoklásból: [16] Az Abh. az Ör. 2011-ben hatályos, fentiek szerint módosított 8. §-át 2011. december 31. napjával megsemmisítette. Az Abh. indoklása értelmében „(...) a Hatv. 17. §-a értelmében a telekadónak az önkormányzat illetékességi területén lévő beépítetlen belterületi földrészlet (telek) a tárgya, tehát az ingatlan-nyilvántartás szerinti önálló ingatlan. A Hatv. az adó alanyai és az adó tárgya tekintetében kógens rendelkezéseket tartalmaz, azaz nem teszi lehetővé azt, hogy a helyi önkormányzatok a helyi adórendeleteik megalkotása során ezektől a törvényi rendelkezésektől eltérjenek”. A Helyi adó tv. 17. §-ának értelmezéséből az Alkotmánybíróság arra a következtetésre jutott, hogy „az önkormányzatnak nincs lehetősége arra, hogy a több telekkel rendelkező adózók esetében a külön helyrajzi számon lévő – tehát önálló ingatlannak minősülő – telkek alapterületének összegét tekintse a telekadó alapjának. Ez ugyanis a telekadó törvényben meghatározott tárgyának (beépítetlen belterületi földrészlet, mint önálló ingatlan) megváltoztatását eredményezi. Megjegyzendő továbbá, hogy egy ilyen megoldás arra is vezethet (amint az az indítványozó által becsatolt iratok alapján jelen esetben is történt), hogy az adó kivetésre nem adótárgyanként kerül sor, hanem adózónként összesítetten (tehát a telkek alapterületét összeszámítva egyetlen határozatban állapítják meg az adózót terhelő adókötelezettséget), ami azt jelenti, hogy nem lehet egyértelműen megállapítani a Hatv. szerinti adótárgyat – az egyes földrészleteket külön-külön – terhelő adót mértékét”.

[22] A Kúria megállapította továbbá azt is, hogy nem lehet az alkotmányellenessé minősített absztrakt adótenyállási elemek alapján kivetett adókötelezettséget a konkrét adótenyállásban az adózón számon kérni még akkor sem, ha a konkrét adókötelezettséget adókedvezménnyel utóbb csökkenti az önkormányzat. Az Alkotmánybíróság az Abh.-ban nem az adómérték alkotmányellenességét/törvénysértő jellegét állapította meg, amelyet adott esetben adókedvezménnyel korrigálni lehetne. Az Abh. azt mondta ki, hogy az önkormányzat az Helyi adó tv. 17. §-ba ütközően határozta meg a telekadó tárgyát. Ezt a törvénysértést az önkormányzat nem oldhatta fel azzal, hogy utóbb adókedvezményben részesítette az adózókat.

[23] Mivel az Abh. már megállapította az Ör. 8. §-ának törvénysértő jellegét, ezért annak ismételt kimondására nem volt lehetőség. Ugyanakkor a Kúria megállapította az Örm. 1. §-ának – az Ör. 18. §-ának – törvényellenességét, ezért azt a Bszi. 55. § (2) bekezdés a) pontja alapján megsemmisítette. Emellett elrendelte úgy az Ör. 8. §-ának, mint 18. §-ának a Bszi. 56. § (5) bekezdésén alapuló perbeli alkalmazási tilalmát.

Alkalmazott jogszabályok:

A helyi adókról szóló 1990. évi C. törvény 17. §, 22. § a) pont,

A jogalkotásról szóló 2010. évi CXXX. törvény 9. § (1) bekezdés,

Az Alkotmánybíróságról szóló 1989. évi XXXII. törvény 42. § (1) bekezdés, 43. § (1) bekezdés.

Az ügy tárgya: közösségi együttélés alapvető szabályaink megsértése

A döntés elvi tartalma: Az Mötv.-ben kapott, a közösségi együttélés szabályainak megsértése kapcsán megalkotott önkormányzati rendelet kerete és korlátja az Alaptörvény I. cikk (3) bekezdése.

Az ügy száma: Köf.5052/2015/2.

[Magyar Közlöny 2016/3.](#)

Az indítvány lényege: Az alapvető jogok biztosja indítványozta a Belváros-Lipótváros Budapest Főváros V. kerület Önkormányzat Képviselő-testületének a közösségi együttélés alapvető szabályairól és ezek elmulasztásának jogkövetkezményeiről szóló 57/2012. (XII. 21.) önkormányzati rendelete (a továbbiakban: Ör.) egyes rendelkezéseinek vizsgálatát, törvényellenességének megállapítását és megsemmisítését.

Részlet az indokolásból: [11] A Kúria az Alaptörvény 32. cikk (2) bekezdése alapján rögzíti, hogy az önkormányzati normaalkotás eredeti és végrehajtási jellegű normák között különböztet. A helyi önkormányzatok az eredeti jogkörben megalkotott rendeleteikkel „a törvény által nem rendezett helyi viszonyok” szabályozására kaptak felhatalmazást, így azok korlátját értelemszerűen az Alaptörvény I. cikk (3) bekezdése jelentette. Az Abh.-ban foglaltak értelmében, a hagyományosan erős önkormányzatiság kiteljesítése érdekében, a történeti alkotmányosság vívmányaként a jövőben a törvényi felhatalmazás alapján, tehát végrehajtó jelleggel megalkotott önkormányzati normák esetében is az Alaptörvény I. cikk (3) bekezdése jelenti majd a törvényességi korlátot.

[24] A Bszi. 55. § (2) bekezdés a) pontja értelmében „[h]a az önkormányzati tanács megállapítja, hogy az önkormányzati rendelet vagy annak valamely rendelkezése más jogszabályba ütközik, (...) az önkormányzati rendeletet vagy annak rendelkezését megsemmisíti (...)”. A (3) bekezdés értelmében „[h]a a (2) bekezdésben foglalt feltételek nem állnak fenn, az önkormányzati tanács az indítványt elutasítja”. A Kúria Önkormányzati Tanácsa az alapvető jogok biztosának indítványát a Mötv. felhatalmazó rendelkezéseibe ütközés címén – az Alkotmánybíróság határozatában foglaltakra tekintettel – nem találta megalapozottnak. Az Ör. 3. § (1) bekezdés c) pontját egészében, egyebekben az Ör. támadott rendelkezésének [4. § (1) bekezdés a) pont] egyik fordulatát semmisítette meg csupán. Az alapvető jogok biztosának egyéb indítványait elutasította.

Alkalmazott jogszabályok:

A Magyarország helyi önkormányzatairól szóló 2011. évi CLXXXIX. törvény 8. § (1) bekezdés, 143. § (4) bekezdés d) pont,

2012. évi II. törvény 196. § (1) bekezdés a) pont,

A közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény 13. § (3) bekezdés,

A jogalkotásról szóló 2010. évi CXXX. törvény 2. § (1) bekezdés

Lezárva: 2015. január 15.

Összeállította: Belügyminisztérium, Önkormányzati Módszertani Főosztály

Módszertani útmutató

A közigazgatási bürokráciacsökkentéssel összefüggő törvénymódosítások egyes eljárásjogi hatásairól

I. A módszertani útmutató célja

A módszertani útmutató célja, hogy bemutassa a közigazgatási bürokráciacsökkentéssel összefüggő törvénymódosításokról szóló 2015. évi CLXXXVI. törvény (a továbbiakban: Törvény) hatálybalépésével várható főbb, a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvényt (a továbbiakban: Ket.) érintő eljárásjogi változásokat.

II. A Törvénnyel módosított rendelkezések alkalmazása

A Törvénnyel módosított rendelkezéseket, ideértve az új eljárásjogi szabályokat is a **2016. január 1. napja után** indult eljárásokban kell alkalmazni. Ennek megfelelően a már 2016. január 1. napját megelőzően folyamatban lévő hatósági eljárásokra a 2015. december 31. napján hatályos rendelkezéseket kell alkalmazni.

III. A sommás eljárás

1. Sommás eljárás

A kérelemre induló eljárás sommás eljárás, ha

- a kérelem és mellékletei, valamint a hatóság rendelkezésére álló adatok – ide értve az olyan adatokat is, amelyek szolgáltatására a kérelmező nem kötelezhető (Ket. 36. § (2) bekezdése) – alapján a tényállás tisztázott,
- nincs ellenérdekű ügyfél és
- az eljárásra irányadó ügyintézési határidő nem éri el a két hónapot, vagy a hatvan napot.

A fentiek alapján a hatósági eljárás nem sommás eljárás, ha

- a hatósági eljárás hivatalból indul;
- a hatóságnak a tényállás tisztázásához bizonyítási eljárást kell lefolytatnia;
- a hatósági eljárásban ellenérdekű ügyfél van;
- a törvényben meghatározott ügyintézési határidő két hónap vagy hatvan nap, illetve ezen időtartamoknál hosszabb.

2. A sommás eljárás ügyintézési határideje

A sommás eljárás ügyintézési határideje **8 nap**. A sommás eljárás esetén is alkalmazni kell a Ket. ügyintézési határidő túllépésére vonatkozó rendelkezéseit, ideértve az illeték és díj visszafizetésével, illetve megfizetésével (Ket. 33/A. §), valamint a jogszerű hallgatás jogintézményével kapcsolatos rendelkezéseket (Ket. 71. § (2) bekezdés).

3. A sommás eljárásban hozott döntésre vonatkozó eltérő szabály

A sommás eljárást lezáró - kérelemnek helyt adó - döntésből mellőzhető az indokolás.

4. A sommás eljárás szabályainak mellőzése

Amennyiben a sommás eljárás bármely feltétele nem áll fenn, a hatóság a sommás eljárás szabályait mellőzi, és – ha annak feltételei fennállnak – függő hatályú döntést hoz vagy nyolc napon belül

- a) érdemben dönt,
- b) a kérelmet érdemi vizsgálat nélkül elutasítja,
- c) az eljárást megszünteti,
- d) az eljárást felfüggeszti vagy függőben tartja, vagy
- e) nemzetközi jogsegélykérelemmel külföldi hatósághoz fordul.

Abban az esetben, ha az eljárás azért nem minősül sommás eljárásnak, mert az irányadó ügyintézési határidő eléri vagy meghaladja a két hónapot vagy a hatvan napot, a hatóság nem hoz függő hatályú döntést, illetve nem kell szükségszerűen a Ket. 71/A. § (6) bekezdés a) pontjában meghatározott valamely döntést hoznia, mivel ebben az esetben a függő hatályú döntésre vonatkozó rendelkezések alkalmazhatósága kizárt (Ket. 71/A. § (6) bekezdés b) pont).

IV. A függő hatályú döntés

1. Függő hatályú döntés

A hatóság az **alábbi feltételek együttes fennállása esetén hoz függő hatályú döntést**

- a) az eljárás kérelemre indult,
- b) a hatóság ügyintézési ideje kevesebb, mint két hónap vagy hatvan nap,
- c) az eljárást a hatóság 8 napon belül nem zárta le (érdemben döntött, érdemi vizsgálat nélkül elutasította, megszüntette) vagy függesztette fel, tartotta függőben vagy fordult nemzetközi jogsegélyben külföldi hatósághoz.

2. A függő hatályú döntés elemei

- a) az eljárásért fizetett illetéknek vagy díjnak megfelelő összeget, ennek hiányában 10.000 forintot az eljáró hatóság megfizet a kérelmező ügyfélnek,
- b) a kérelmező ügyfél mentesül az eljárási költségek megfizetése alól,
- c) a kérelmezett jogot az ügyfél – a jogerőre emelkedésről szóló értesítés birtokában – gyakorolhatja (kivéve a 3. pontban meghatározott esetek),
- d) tájékoztatás arról, hogy a függő hatályú döntéshez akkor kapcsolódnak joghatások, ha két hónapon belül (objektív határidő) a hatóság nem hoz más döntést.

A függő hatályú döntésnek tartalmaznia kell továbbá

- a) az eljáró hatóság megnevezését, az ügy számát és ügyintézőjének nevét,
- b) a jogosult vagy kötelezett ügyfél nevét és lakcímét vagy székhelyét, továbbá az ügyfél által a kérelemben megadott, személyazonosítására szolgáló adatot,
- c) az ügy tárgyának megjelölését,

- d) rendelkező részben a hatóság döntését, továbbá a jogorvoslat lehetőségéről, benyújtásának helyéről és határidejéről, valamint a jogorvoslati eljárásról, bírósági felülvizsgálat esetén a tárgyalás tartása iránti kérelem lehetőségéről való tájékoztatást,
- e) a határozatban megállapított fizetési kötelezettség és a fellebbezési illeték vagy díj mértékéről és megfizetésének, lerovásának módjairól szóló tájékoztatást,
- f) az indokolásban azokat a jogszabályhelyeket, amelyek alapján a hatóság a határozatot hozta, és a hatóság hatáskörét és illetékességét megállapító jogszabályra történő utalást,
- g) a döntéshozatal helyét és idejét, a hatáskör gyakorlójának nevét, hivatali beosztását, valamint a döntés kiadmányozójának a nevét, hivatali beosztását, ha az nem azonos a hatáskör gyakorlójával,
- h) a döntés kiadmányozójának aláírását és a hatóság bélyegzőlenyomatát,
- i) a kérelem beérkezésétől számított két hónap elteltének megfelelő napot naptári dátum szerint.

3. A kérelmezett jog gyakorlása

A függő hatályú döntésben **nem kell** a kérelmezett jog gyakorlásáról rendelkezni

- a) a hatósági bizonyítvány vagy a hatósági igazolvány kiállítására irányuló eljárásokban,
- b) a hatósági nyilvántartásba való bejegyzésre, törlésre és módosításra irányuló eljárásokban,
- c) azon eljárásokban, ahol az ügy érdemében a hatóság mérlegelésétől vagy a tényállás tisztázásától függő összeget kell meghatározni, valamint
- d) ha törvény ekként rendelkezik.

4. A függő hatályú döntés formája

- a) A függő hatályú döntést **határozat** formában kell meghozni, ha az a kérelmezett jog gyakorlására vonatkozó rendelkezést is **tartalmaz. (1. melléklet)**
- b) A függő hatályú döntést **végzés** formában kell meghozni, ha az a kérelmezett jog gyakorlására vonatkozó rendelkezést **nem tartalmaz. (2. melléklet)**

5. Joghatás

A függő hatályú döntéshez akkor kapcsolódnak joghatások, ha

- a) a kérelem beérkezését követő két hónap elteltével a hatóság a hatósági ügy érdemében nem döntött,
- b) és az eljárást nem szüntette meg.

6. Jogorvoslati és döntés-felülvizsgálati eljárás

a) A kérelmezett jog gyakorlásáról is rendelkező (azaz a határozati formában kiadott) függő hatályú döntés elleni jogorvoslatra nyitva álló határidő a függő hatályú döntés közlését és a kérelem beérkezését követő két hónap elteltét követő napon kezdődik. Ennek megfelelően a két feltétel együttes fennállását követően nyílik meg a jogorvoslatnak a lehetősége. A jogorvoslati határidő megnyíltának feltétele, hogy a függő hatályú döntéshez joghatások fűződjenek, azaz a hatóság a fenti időpontig érdemben ne döntsön, az eljárást ne szüntesse meg. A határozati formában kiadott függő hatályú döntéssel szembeni jogorvoslati és döntés-felülvizsgálati eljárásban vizsgálni kell, hogy a kérelmezett jogosultság gyakorlásának feltételei fennállnak-e. Ugyanakkor ezen eljárásokban nem vizsgálható maga a

függő hatályú döntés, tehát az eljáró hatóság pusztán a függő hatályú döntés jogszerűsége alapján nem hagyhatja jóvá a vizsgált döntést (Ket. 71/A. § (9) bekezdés).

b) A végzés formában kiadott függő hatályú döntés elleni jogorvoslati jog a határozat, ennek hiányában az eljárást megszüntető végzés ellen igénybe vehető jogorvoslat keretében gyakorolható.

A függő hatályú döntés kizárólag elsőfokú és megismételt eljárásokban hozható jogorvoslati vagy döntés-felülvizsgálati eljárásban nem.

7. A kötelezettség beállta

A **végzés** formában kiadott függő hatályú döntés alapján a Ket. 71/A. § (8) bekezdése szerinti fizetési kötelezettség az eljárást lezáró döntés (határozat vagy eljárást megszüntető végzés) jogerőre emelkedésével áll be.

A **határozati** formában kiadott függő hatályú döntés esetében a fizetési kötelezettség a kérelem beérkezését követő két hónap elteltét követően kezdődő jogorvoslati határidő eredménytelen elteltével, fellebbezés benyújtása esetén a másodfokú döntés közlésével áll be.

Ha a függő hatályú döntés jogerőre emelkedik

- a) arról a hatóság értesíti a felügyeleti szervét, valamint azokat, akikkel a döntést közölte, és
- b) intézkedik az eljárás lefolytatásáért fizetendő illetéknek vagy díjnak megfelelő összeg, ennek hiányában tízezer forint megfizetése,
- c) valamint a kérelmező által az eljárásért, valamint a szakhatósági eljárásért megfizetett illeték vagy igazgatási szolgáltatási díj, továbbá az általa előlegezett eljárási költség visszatérítése iránt.

8. A függő hatályú döntés közlése

A Törvény a döntés közlése tekintetében nem tartalmaz speciális rendelkezést, ezért ebből a szempontból a függő hatályú döntés egy tekintet alá esik az egyéb döntésekkel.

Ennek megfelelően az általános szabályok irányadóak, amelyek alapján

- a) **a végzés formában meghozott** függő hatályú döntést – ha jogszabály eltérően nem rendelkezik – csak a kérelmezővel kell közölni (Ket. 78. § (2) bekezdés),
- b) **a határozat formában meghozott** függő hatályú döntést pedig közölni kell az ügyféllel és azzal, akire nézve az jogot vagy kötelezettséget állapít meg, az ügyben eljáró szakhatósággal és a jogszabályban meghatározott más hatósággal vagy állami szervvel (Ket. 78. § (1) bekezdés).

A függő hatályú döntés **jogerőre emelkedéséről** a hatóság értesíti a felügyeleti szervét, valamint azokat, akikkel a döntést közölte.

9. Kapcsolódó szabályok

A hatóság mellőzheti az eljárás megindításáról szóló értesítést azon eljárásokban, amelyekben a kérelmezett jog gyakorlásáról is rendelkező Ket. 71/A. § szerinti függő hatályú döntés meghozatalának van helye. Az eljárás megindításáról szóló értesítést minden más esetben az általános szabályok szerint szükséges teljesíteni.

V. Belföldi jogsegélyt érintő változások

A Törvény rendelkezései alapján a jogsegély iránti megkereséseket kizárólag írásbelinek minősülő **elektronikus úton vagy elektronikus levél útján lehet megküldeni** (Ket. 26. § (9) bekezdése). Abban az esetben, ha az ügy elbírálásához olyan adat vagy irat szükséges, amellyel más hatóság, egyéb állami, önkormányzati szerv vagy – ha törvény meghatározott ügyfajtában lehetővé teszi – egyéb szerv vagy személy rendelkezik, akkor ebben az esetben a belföldi jogsegély során kizárólag írásbelinek minősülő elektronikus úton vagy elektronikus levél útján tartanak kapcsolatot egymással a hatóságok, és ezen megkereséseket **öt napon belül kell** teljesíteni (Ket. 26. § (5) bekezdés b) pontja és a (10) bekezdés).

Kiemelendő továbbá, hogy a Törvény **megszünteti** annak a lehetőségét, hogy a belföldi jogsegéllyel megkeresett szerv vezetője a belföldi jogsegély teljesítésére rendelkezésre álló **határidőt meghosszabbíthassa**.

VI. Felfüggesztést érintő változások

A Törvény az eljárás felfüggesztésének lehetséges eseteit a korábbiakhoz képest jelentősen leszűkíti.

1. Jogutódlás

A Ket. alapján **egyetlen esetben van lehetőség** a hatósági eljárás felfüggesztésére.

Ket. 32. § (5) bekezdés: *„Ha a jogutód kiléte vitás, ennek eldöntéséig a hatóság a folyamatban levő eljárást a kérelmező ügyfél kiesése esetén felfüggeszti, egyéb esetekben felfüggesztheti.”*

2. Előkérdés

Törvény azonban lehetővé teheti az eljárás felfüggesztését, ha az ügy érdemi eldöntése olyan kérdés előzetes elbírálásától függ, amelyben az eljárás más szerv hatáskörébe tartozik, vagy ugyanannak a hatóságnak az adott ügygel szorosan összefüggő más hatósági döntése nélkül megalapozottan nem dönthető el (Ket. 32. § (1) bekezdés). Ennek megfelelően az ágazati törvényekben került meghatározásra azon eljárások köre, amelyek esetében lehetőség van a jövőben is a hatósági eljárások felfüggesztésére. Ezen eljárásokban, amennyiben a más szerv előtti eljárás megindítására az ügyfél jogosult, erre öt megfelelő határidő kitűzése mellett fel kell hívni. Ha az ügyfél a felhívásnak nem tesz eleget, a hatóság az eljárást megszünteti. A Törvénnyel módosított rendelkezések értelmében a hatóság az eljárást megszünteti, ha az ügy érdemi eldöntése olyan kérdés előzetes elbírálásától függ, amelyben az eljárás más szerv hatáskörébe tartozik, vagy ugyanannak a hatóságnak az adott ügygel szorosan összefüggő más hatósági döntése nélkül megalapozottan nem dönthető el, *és törvény nem biztosít lehetőséget az eljárás felfüggesztésére* (Ket. 31. § (1) bekezdés 1) pont). Ilyenkor a hatóságnak a megszüntetést megelőzően meg kell győződnie arról, hogy az ügy érdemi eldöntését érintő előzetes kérdés valóban nem került elbírálásra.

3. Végrehajtás felfüggesztése

A végrehajtás felfüggesztésének kötelező esetei bővülnek egy további esetkörrel. Így a végrehajtást fel kell függesztetni ha a közigazgatási ügyekben eljáró bíróság a hatóságot új eljárásra kötelezi és ezzel a bírósági döntéssel szemben perújítási vagy felülvizsgálati kérelmet terjesztettek elő (Ket. 140.§ (2) bekezdés h) pont).

VII. Az ügyintézési határidőt érintő változások

1. Általános ügyintézési határidő

A Törvény rendelkezéseinek megfelelően az általános – 21 napos – ügyintézési határidőnél hosszabbat csak törvény állapíthat meg. (Ket. 33. §)

2. Határidő meghosszabbítása

A Törvény megszünteti az ügyintézési határidő meghosszabbításának lehetőségét a hatósági és a szakhatósági eljárásokban.

3. A szakértői eljárás időtartama

A Törvény rendelkezéseinek megfelelően törvény eltérő rendelkezésének hiányában a szakértői eljárás időtartamára a szakhatóságra irányadó rendelkezések irányadók. Ennek megfelelően, **15 napnál hosszabb** szakértői eljárásra vonatkozó időtartamot – a korábbi szabályozástól eltérően – **kizárólag törvény állapíthat meg** (Ket. 59. § (7) bekezdés).

4. Hiánypótlási határidő

A Törvény alapján a hiánypótlási felhívást változatlanul 8 napon belül kell kiadni azzal, hogy annak teljesítésére legfeljebb **45 napos határidő** tűzhető (Ket. 37. § (3) bekezdés).

5. Hatósági közvetítő

A Törvény lehetővé teszi, hogy ha jogszabály ezt nem zárja ki, az **ügyintézési határidőbe nem számít be** hatósági közvetítő kirendelése esetén a **hatósági közvetítés időtartama, de legfeljebb nyolc nap**.

6. Hatósági ellenőrzés

a) Amennyiben a hatósági ellenőrzés során a hatóság jogsértést nem tapasztal, de az ügyfél nem kéri erről a hatósági bizonyítvány kiállítását, akkor az ellenőrzésről készült jegyzőkönyvet (vagy egyszerűsített jegyzőkönyvet) kell számára megküldeni. Az erre előírt határidő (ideértve a jegyzőkönyv megküldését és az ellenőrzés lefolytatását is) 21 nap. Ennél **hosszabb határidőt** – a Törvény rendelkezéseinek megfelelően – **csak törvény határozhat meg** (Ket. 93. § (4) bekezdés).

b) Ha az ellenőrzés jogsértést tár fel, de a jogsértés orvosolható, akkor kötelezni kell az ügyfelet a jogsértő állapot megszüntetésére. Eerre a hatóság egy határidőt állapít meg, mely eddig legalább 20 nap volt, azonban ez a határidő „megfelelő” határidőre módosul, tehát a **hatóság mérlegelésére bízza a jogalkotó** a szükséges határidő megállapítását (Ket. 94. § (1) bekezdés a) pontja).

VIII. Nyilatkozattételt és a kézbesítési vélelmet érintő változások

a) Amennyiben a tényállás tisztázása érdekében szükségesnek mutatkozik, kérelemre és – a Törvény rendelkezései alapján – hivatalból induló eljárásokban is egyaránt nyilatkoztatni kell az ügyfelet (Ket. 51. § (2) bekezdés).

b) Amennyiben beáll a kézbesítési vélelem, azért mert az ügyfél az iratot a kétszeri postai kézbesítést követően „nem kereste” (Ket. 79. § (2) bekezdéses), akkor a hatóságnak nem lesz kötelezettsége az erről szóló értesítés ismételt megküldése.

IX. Jogorvoslatot érintő változás

1. Fellebbezés

A Törvény által bevezetett új rendelkezések értelmében az elsőfokú határozat ellen benyújtott fellebbezésben nem lehet olyan új tényre hivatkozni, amelyről az ügyfélnek a döntés meghozatala előtt tudomása volt. A fellebbezést pedig minden esetben indokolni kell (Ket. 98. § (1)-(1a) bekezdés).

Abban az esetben, ha a fellebbezésben az ügyfél mégis olyan új tényre hivatkozik, amelyről a döntés meghozatala előtt tudomása volt, vagy a fellebbezést indokolás nélkül nyújtja be az elsőfokú döntést hozó hatóság a fellebbezést érdemi vizsgálat nélkül elutasítja (Ket. 102. § (3) bekezdés d) pontja).

Az elsőfokú döntést hozó hatóság amennyiben megállapítja, hogy a fellebbezés indokolást tartalmaz, akkor azt a fellebbezést érdemi vizsgálat nélkül nem utasíthatja el, függetlenül a fellebbezésben leírt indokolás tartalmától.

Fontos megemlíteni, hogy a Törvény nem változtat azon a szabályon, mely szerint a másodfokú döntést hozó hatóság a sérelmezett döntést, valamint az azt megelőző eljárást megvizsgálja; ennek során nincs kötve a fellebbezésben foglaltakhoz. (Ket. 104. § (3) bekezdése)

2. Kasszációs jogkör korlátozás

A törvény rendelkezéseinek megfelelően a másodfokú hatóság **nem utasíthatja új eljárásra** az elsőfokú hatóságot, hanem a tényállás tisztázatlansága esetén a bizonyítási eljárást neki kell lefolytatnia, ez alapján a döntést megsemmisítheti vagy megváltoztathatja (Ket 105. § (2) bekezdés).

A fellebbezési eljárás keretében a másodfokú hatóság csak abban az esetben utasíthatja új eljárásra az első fokon eljáró hatóságot, ha megállapítja, hogy az eljárásba további ügyfél bevonása szükséges (Ket 105. § (3) bekezdés).

Felügyeleti eljárás keretében lehetőség van továbbra is az új eljárásra utasításra (Ket. 115. § (2) bekezdés).

Az Önkormányzati Hírlevél jelen számának csatolmányát képezi 1. mellékletként a függő hatályú határozat, 2. mellékletként a függő hatályú végzés iratmintája.

Készítette: Miniszterelnökség



Jelentések, Tájékoztatók

Tájékoztató a közigazgatási perekben, a birtokvédelmi határozat megváltoztatása iránti perekben a keresetlevél elektronikus benyújtásáról

A polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: Pp.) 2016. január 1-jén hatályba lépő rendelkezését, amely értelmében a közigazgatási perekben, illetve a jegyző birtokvédelmi ügyben hozott határozatának megváltoztatása iránti perekben a jogi képviselővel eljáró fél és a belföldi székhelyű gazdálkodó szervezet a keresetlevelet elektronikus úton, általános nyomtatványkitöltő (ÁNYK) űrlap benyújtás támogatási szolgáltatás igénybevételével köteles benyújtani az elsőfokú közigazgatási határozatot hozó szervnél, illetve a birtokvédelmi határozatot hozó jegyzőhöz, az egyes törvényeknek a gazdasági növekedéssel összefüggésben történő módosításáról szóló 2015. évi CCXII. törvény az alábbiak szerint módosította:

„1. § A polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: Pp.) a következő 397/I. §-sal egészül ki:

„397/I. § (1) 2016. június 30. napjáig e törvény azon rendelkezéseit, amelyek kötelező, illetve kizárólagos elektronikus kapcsolattartásról rendelkeznek, akkor kell alkalmazni, ha a fél vagy képviselője, illetve az elektronikus kapcsolattartással egyébként érintett az elektronikus kapcsolattartást választja.

(2) 2016. július 1-jétől a kötelező elektronikus kapcsolattartás tekintetében e törvénynek a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény, valamint egyéb eljárásjogi és igazságügyi törvények módosításáról szóló 2015. évi CLXXX. törvénnyel megállapított

a) 321/A. §-át a 2016. július 1. napján és az azt követően indult fizetési meghagyásos eljárást követően perré alakult eljárásban,

b) 340/B. §-át a 2016. július 1. napján és az azt követően indult közigazgatási eljárás során hozott határozat bírósági felülvizsgálata iránti perekben,

c) 341/J. §-át a 2016. július 1. napján és az azt követően indult jegyző előtti birtokvédelmi eljárás során hozott birtokvédelmi határozat megváltoztatása iránti perekben,

d) 386/U. §-át a 2016. július 1. napján és az azt követően indult perekben,

e) 394/C. §-át a 2016. július 1. napján és az azt követően indult perekben kell alkalmazni.”

A módosítás a kötelező vagy kizárólagos elektronikus kapcsolattartást 2016. július 1-től vezeti be azzal, hogy ha a fél, képviselője vagy az elektronikus kapcsolattartással egyébként érintett az elektronikus kapcsolattartást választja, akkor ezen időpont előtt is a Pp. kötelező, illetve kizárólagos elektronikus kapcsolattartásról szóló rendelkezéseit kell alkalmazni.

Az elsőfokú közigazgatási határozatot hozó szerv, illetve a birtokvédelmi határozatot hozó **jegyző köteles gondoskodni** a felülvizsgálni kért határozat alapjául szolgáló ügy iratainak digitalizálásáról, akkor is, ha a keresetlevél papír alapon kerül előterjesztésre. Ez a gyakorlatban azt jelenti, hogy a közigazgatási szerveknek és a jegyzőknek készen kell állniuk arra, hogy 2016. január 1-től el tudják látni az elektronikus perindítással összefüggő feladataikat. Tehát:

- biztosítaniuk kell ÁNYK űrlapot a kereset benyújtásához,
- rendelkezniük kell hivatali kapuval;

- készen kell állniuk a felülvizsgálni kért határozat alapjául szolgáló ügy iratainak digitalizálására.

Az ÁNYK űrlapok elkészítéséhez mintaként szolgálhat a [bíróság központi honlapján](http://www.birosag.hu) (www.birosag.hu; Címlap> e-Bíróság nyomtatványok> Polgári peres elektronikus formanyomtatványok) elérhető T-K-12-01-01 és T-K12-02-01 kódú nyomtatványok megtekintése.

Keresendő kifejezés: Keres

Kapcsolódó formanyomtatványok

Azonosító	Cím	Formanyomtatvány	Kitöltési ...	Ügyfél tájékozt...
ITMV-KPMG-12-...	Polgári - Tanúk bejelentése	LETÖLTÉS	LETÖLTÉS	LETÖLTÉS
V-G-12-01-01	Gazdasági keresetlevélhez tartozó formanyomtatvá...	LETÖLTÉS	-	
V-P-12-01-01	Polgári keresetlevélhez tartozó formanyomtatvány	LETÖLTÉS	-	
TV-B-15-21-01	Összbüntetésbe foglalás iránti indítvány	LETÖLTÉS	-	LETÖLTÉS
TV-B-15-22-01	Összbüntetésbe foglalás iránti indítvány visszavoná...	LETÖLTÉS	-	LETÖLTÉS
TMV-KPMG-12-...	Polgári - Felülvizsgálati kérelem	LETÖLTÉS	-	
TM-KM-24-01	Felülvizsgálati kérelem egyfokú közigazgatási pere...	LETÖLTÉS	-	
T-K-12-01-01	Közigazgatási keresetlevél betérjesztő irat	LETÖLTÉS	-	LETÖLTÉS
T-K12-02-01	Közigazgatási keresetlevélhez tartozó formanyomt...	LETÖLTÉS	-	
M-M-12-01-01	Munkaügyi keresetlevél betérjesztő irat	LETÖLTÉS	-	
M-M-12-02-01	Munkaügyi keresetlevélhez tartozó formanyomtatv...	LETÖLTÉS	-	LETÖLTÉS

Visszajelzés küldése

Lap 1 - 1 Megjelenítve: 1 - 26-ig a 26-ból(ból)

Készítette: Belügyminisztérium, Informatikai Helyettes Államtitkárság

A települési szennyvízelvezetési, -tisztítási helyzetet nyilvántartó Településsoros Jegyzékről, Tájékoztató Jegyzékről, valamint a szennyvízelvezetési agglomerációk lehatárolásáról

A Magyar Közlönyben 2015. december 8.-án megjelent a Magyarország települési szennyvízelvezetési és -tisztítási helyzetét nyilvántartó Településsoros Jegyzékről és Tájékoztató Jegyzékről, valamint a szennyvízelvezetési agglomerációk lehatárolásáról szóló 379/2015. (XII. 8.) Korm. rendelet (a továbbiakban: 379/2015. Korm. rendelet). A hatályba lépés időpontja 2016. január 1., egyidejűleg hatályon kívül helyezi a Nemzeti Települési Szennyvízelvezetési és -tisztítási Megvalósítási Programmal összefüggő szennyvízelvezetési agglomerációk lehatárolásáról szóló 26/2002. (II. 27.) Korm. rendeletet és a Nemzeti Települési Szennyvízelvezetési és -tisztítási Megvalósítási Program végrehajtásával összefüggő nyilvántartásról és jelentési kötelezettségről szóló 27/2002. (II. 27.) Korm. rendeletet.

Az új kormányrendelet megalkotására azért volt szükség, mivel megváltozik a települési szennyvíz kezeléséről szóló 91/271/EGK irányelv szerinti adatszolgáltatási rendszer és a benne foglalt adatkörök. Egyidejűleg a 2015. 12. 31-ével lejárt a 2000 lakosegyenérték feletti

agglomerációkra vonatkozó kiépítési kötelezettség és ezzel összefüggésben, tagállami hatáskörben Magyarország összes településére kiterjesztjük a szakmai nyilvántartást.

2016. január 1-étől Településsoros Jegyzék bevezetése szükséges, melynek összeállítása részben a települési önkormányzatok jegyzőinek adatszolgáltatására épül. Az adatszolgáltatás keretében a 379/2015. Korm. rendelet 2. melléklete szerinti adatok körében összegyűjtik az egyedi szennyvízkezelő berendezéssel, a tisztítómezővel ellátott oldómedencés létesítménnyel, az egyedi zárt szennyvíztárolóval, valamint az előirányzott fejlesztésekre vonatkozó beruházási adatokkal kapcsolatos információkat.

A 379/2015. Korm. rendelet 2. melléklete szerinti adatokat a tárgyév december 31-én fennálló állapotra vonatkozóan kell megküldeni (első alkalommal a 2015. 12. 31.-i állapot szerint) az alábbiak alapján:

	Adatszolgáltató	Kinek szolgáltat adatot	Határidő
több települést kiszolgáló térségi rendszer esetén	a fővárosi, illetve a települési önkormányzatok jegyzői	az agglomerációs központ települési önkormányzatának jegyzője részére	első alkalommal 2016. március 31., majd ezt követően minden év március 31.
egyetlen települést kiszolgáló rendszer esetén (szigetüzem)	agglomerációs központ jegyzői	területileg illetékes vízügyi igazgatóság részére	első alkalommal 2016. április 30., majd ezt követően minden év április 30.
	települési önkormányzatok jegyzői		

A területi vízügyi igazgatóságok működési területét a vízügyi igazgatási és a vízügyi, valamint a vízvédelmi hatósági feladatokat ellátó szervek kijelöléséről szóló 223/2014. (IX. 4.) Korm. rendelet 1. számú melléklete tartalmazza.

A területi vízügyi igazgatóságok elérhetőségei a <http://ovf.hu/hu/vizugyi-igazgatóságok> honlapon megtalálhatóak.

Készítette: Belügyminisztérium, Közfoglalkoztatási és Vízügyi Helyettes Államtitkárság

A magánfőzés szabályainak 2016. január 1-jét követő változásairól

A magánfőzés törvényi feltételeinek biztosítása, az ügyfelek maradéktalan informálása és a hatóságok együttműködése érdekében a legfontosabb változásokról a következő tájékoztatást adom: A Magyar Közlöny 183/2015. számában 2015. november 27-én kihirdetett, az adózás rendjéről szóló 2003. évi XCII. törvény és egyes adótörvények módosításáról szóló 2015. évi CLXXXVII. törvény tartalmazza a jövedéki szabályzás magánfőzésre vonatkozó 2016. január 1-jétől hatályos rendelkezéseit.

A Nemzeti Adó-és Vámhivatal (a továbbiakban: NAV) a magánfőzés elsősorban állampolgárokat érintő változásairól külön részletes felhívást tett közzé az internetes honlapján. A felhívás elérhető:

http://www.nav.gov.hu/nav/ado/jovedeki_ado/tajekoztatok_informaciok/tajekoztatok

Az egyes változásokról, kiemelten az önkormányzati adóhatósági munka (hatásköröket, együttműködést) érintő feladatokról dióhéjban:

- A magánfőzőnek továbbra is a lakóhely szerinti önkormányzati adóhatóságnál kell – ezen adóhatóság által rendszeresített nyomtatványon – bejelentenie a desztillálóberendezés feletti tulajdonszerzést, annak bekövetkezésétől számított 15 napon belül. Ezen túlmenően 2016 januárjától a bejelentett adatokban bekövetkezett változást (pl.: lakóhelyváltozást, desztillálóberendezés új tárolási helyét) is be kell jelenteni a változást követő 15 napon belül az önkormányzati adóhatóság részére. Egy desztillálóberendezésnek lehet több (akár azonos, akár különböző háztatásban élő) tulajdonosa is, ekkor a tulajdonostársaknak a tulajdoni hányad megszerzését szintén be kell jelenteniük. Aki már 2016. előtt regisztrált (azaz, bejelentett az önkormányzati adóhatóságnál) és bejelentett adatokban időközben nem történt változás, annak nem kell megismételnie a bejelentést.
- Az önkormányzati adóhatóság a bejelentésről, annak teljesítését követő hónap 15. napjáig köteles értesíteni a lakóhely szerinti megyei adó- és vámigazgatóságot. Az önkormányzati adóhatóság továbbá köteles értesíteni a bejelentéssel érintett másik önkormányzati adóhatóság(ka)t is a regisztrációról, pl. : ha a bejelentésben más önkormányzat illetékességi területén lakóhellyel rendelkező tulajdonostárs is szerepel, vagy ha a desztillálóberendezés tárolási, használati helye más önkormányzat illetékességi területén található. Az önkormányzati adóhatóságok elérhetőségi információit a <https://hakka.allamkincstar.gov.hu/> címen is megtalálhatják.
- A jövedéki adó mértéke és beszedése is változott. A 2016. január 1-jétől előállított párlat után, literenként 700 forint a jövedéki adó összege, amit a 10032000-01037313-00000000 számú NAV egyéb termékeke jövedéki adója bevételei számlára kell a magánfőzőnek befizetni. A magánfőzés jövedéki adójának megfizetése úgynevezett párlat adójegy beszerzése által történik, amelyet a lakóhely szerinti illetékes NAV megyei adó- és vámigazgatóságtól papír alapon, illetve elektronikus úton, ügyfélkapun keresztül a NAV honlapján közzétett formanyomtatványon kell igényelni. A nyomtatványok a NAV internetes honlapján az alábbi hivatkozásokon érhetők el: http://www.nav.gov.hu/nav/letoltesek/nyomtatvanykitolto_programok
http://www.nav.gov.hu/nav/letoltesek_egyeb/jovedeki_nyomtatvanyok
- Csak a lakóhely szerinti önkormányzati adóhatóság által regisztrált magánfőző igényelhet párlat adójegyet, és csak akkor, ha az önkormányzat már értesítette a NAV-ot a regisztráció megtörténtéről.
- A magánfőzésre vonatkozó szabályok ellenőrzésére kizárólagos hatáskör a desztillálóberendezés tárolási, használati helye szerinti önkormányzati adóhatóságé: helyszíni ellenőrzés, felszólítás elmulasztott kötelezettség (bejelentés, párlat adójegy nélküli főzés, desztillálóberendezésről valótlán adtok megadása) 15 napon belüli teljesítésére, bírság kiszabása (200 ezer forintig), párlat, desztillálóberendezés lefoglalása, elkobzása.
- Együttműködés a NAV-val: adatszolgáltatás a regisztrálásról, szakvélemény kérési lehetőség a vámhatóságtól (párlat, desztillálóberendezés jogszabályi megfelelőségéről), az elkobzott dolog megsemmisítésére átadása, értesítési kötelezettségi szabálytalanság (évi 86 liter feletti túlfőzés), illetve más a NAV hatáskörébe tartozó jövedéki jogsértések (pl.: a magánfőzőnek nem minősülő személy által párlattal elkövetett szabálytalanságának, így a 100 liternél nagyobb úrtartalmú desztillálóberendezés használatának, nem gyümölcsstermesztő személy általi párlat-előállítás, illetve jogosulatlanul előállított desztillálóberendezéssel történő főzés) észleléséről.

- A NAV ellenőrzési hatásköre párlattal kapcsolatban: ellenőrzi a jövedéki termékeke kereskedelmét és eljár a magánfőzésben előállított párlatok jogszerűtlen értékesítésével kapcsolatos ügyekben, ellenőrzési és szankcionálási jogköre van továbbra is a magánfőzésnek nem minősül jogszerűtlen párlat-előállítással kapcsolatos jövedéki ügyekben.
- A NAV kötelezettsége az önkormányzati adóhatóság felé: értesítést küld a kiadott párlat adójegyekről, azok mennyiségéről, megkeresésre díjmentesen szakvéleményt ad a párlatok, desztillálóberendezések jogszabályi megfeleléséről.

Egyéb tudnivalók: A párlat adójegy egy a magánfőző nevére kiállított, sorszámmal papír alapú, vagy elektronikus vámhatósági igazolószelvény, ami 1 liter magánfőzött párlat után 700 forint jövedéki adó megfizetését, valamint ellenőrzéskor a párlat eredetét is igazolja. Sem formailag, sem felhasználását tekintve nem azonos a kereskedelmi forgalomba kerülő szeszes italok zárjegyével!

A 2016. január 1-jét megelőzően előállított magánfőzött párlatokra továbbra is az előállításukkor hatályos szabályokat kell alkalmazni. A már regisztrált magánfőzőnek a 2015. január 1- 2015. december 31.-e közötti időszakban magánfőzés keretében előállított párlatokról 2016. január 15-ig kell adóbevallást benyújtani és a bevallással együtt az éves átalányadót (1000 forint) megfizetni a lakóhely szerinti önkormányzati adóhatóság részére. Aki 2015. évben nem állított elő párlatot a desztillálóberendezésén, nem kell adóbevallást benyújtania és adót fizetnie. Az önkormányzati adóhatóság a magánfőző adóbevallásáról értesíti a vámhatóságot.

A 2010. szeptember és 2014. vége között előállított magánfőzött párlatokból megmaradt mennyiség továbbra is adómentes marad.

Magánfőzésben előállított párlat továbbra sem értékesíthető, kizárólag adóraktári engedélyes (pl.: szeszfőzde, szeszüzem) részére.

Készítette: Nemzeti Adó- és Vámhivatal, Központi Hivatal, Jövedéki Főosztály (Központi e-mailcím: hk.jfo@nav.gov.hu, telefonszám: 06-1-428-78-00)

Ismertető a kutyák tartós láncon tartásának tilalmáról

A kedvtelésből tartott állatok tartásáról és forgalmazásáról szóló 41/2010. (II. 26.) Korm. rendelet módosítása értelmében 2016. január 1-jétől tilos ebet tartósan kikötve tartani. A rendeletmódosítás hatására az írott és elektronikus média széles körben, riportokban, hírportálokon és közösségi felületeken foglalkozik a témával, sokszor minden valós alapot nélkülöző formában.

Mit is jelent ez a változtatás és miért volt szükség rá? – Sajnos még ma is vannak olyanok, akik a kutyát egyszerű „jelzőrendszerként” kikötve, kennelbe zárva, vagy egy hátsó kertbe „száműzve” tartják, egyetlen elvárásuk az állattal szemben, hogy riassza el a betörőt vagy a rókát. Miközben tudjuk, hogy a kutya az egyetlen olyan állatfaj, mely fajtársaival szemben is inkább az ember társaságát választja, és szüksége is van rá, hiszen „társadalmi lény” vált az emberrel való évezredek együttélésben. Az emberrel szembeni kutyatámadások vizsgálatakor azt láthatjuk, hogy a komoly sérüléssel vagy akár halállal végződő esetek nagy részét rosszul szocializált, tehát olyan kutyák okozzák, akiket megfosztottak attól a lehetőségtől, hogy

megfelelő kapcsolatot alakítsanak ki az emberekkel. Természetesen nagyon nehéz lenne jogszabályi keretek között minden egyedre, fajtára, tartási módra pontosan meghatározni, hogy hány perc séta, közös játék, irányított tevékenység szükséges ahhoz, hogy leghűségesebb társunk jól szocializált, boldog, kiegyensúlyozott lényként élhessen.

Több száz, nagyon is eltérő igényű kutyafajtát ismerünk, így rendkívül nehéz lenne általános előírásokat alkalmazni, hiszen egészen más a mozgásigénye például egy mopsznak és más egy szetternek, más hőmérsékleten érzi jól magát egy bernáthegyi és máson egy szőrtelen fajta –a rendkívül változatos keverékekről nem is beszélve. Tehát szinte minden eset –az alapvető, jogszabályokban rögzített kötelezettségeken felül- egyedi elbírálást igényelne. Például nem lehet kimondani, hogy az időszakosan használt lánc rosszabb, mint a kenneles tartás. Egy jól megválasztott futólánc, melyet a “történetek” közelében, inger gazdag környezetben helyeznek el, egyrészt nagy mozgásteret biztosíthat a kutyának, másrészt kevésbé zárja őt ki az emberekkel való kapcsolat lehetőségéből, mint egy, az udvar végében elhelyezett kennelel. Ugyanakkor, ha ez a kennelel csak a kutya pihenését szolgálja, de a nap nagy részét szabadon töltheti a kertben és rendszeresen sétálni is viszik, foglalkoznak vele, akkor természetesen megfelelő. Bármely tartási módban lényeges, hogy a kutyának biztosítani kell a gazdával együtt töltött idő, a közös séták (a kertben tartottaknak is!) és a szabad mozgás lehetőségét! Törekedni kell arra, hogy minden kutya –még a nehezen kezelhető, harapós állat is- legalább időnként szabadon mozoghasson egy biztonságosan bekerített, zárt területen, vagy ha ez az állat viselkedése miatt nem lehetséges, akkor egyéb, irányított tevékenységgel kell kielégíteni a mozgásigényét. Vonatkozik ez természetesen a kis lakásban egész nap bezárva hagyott, sétálni csak pár percre, pórázon levitt, nagy mozgásigényű fajtákra is! A rendelet előírásai tehát egyfajta követendő irányt határoznak meg, segítve a felelős állattartási szokások kialakulását. Másfelől alapvető, általános előírás, hogy a kedvtelésből tartott állatot úgy kell tartani, hogy az állat tartása lehetővé tegye annak természetes viselkedését, ugyanakkor szükségtelenül ne zavarja a lakóközösség életét, szokásrendjét. Természetesen még ennél is fontosabb az ember egészségének és testi épségének védelme! A két dolgot –a felelős állattartást és az ember testi épségének védelmét- kell szinkronba hoznunk, törekedni kell arra, hogy csak az tartson állatot, aki e két igénynek meg tud felelni. Tehát nem az a közvetlen, azonnali cél, hogy minden kutya végleg lekerüljön a láncról, akkor is, ha az adott állat szocializáltsága és a környezete nem biztosítja a biztonságos tartás feltételeit, de az igen, hogy ezután egy kutya se kerüljön tartósan láncra!

A jogalkotó célja, hogy senki ne kezdjen kutya tartásába, ha nincsenek meg a megfelelő, az állat és a lakókörnyezet jogos igényeit is kielégítő feltételek. Nagyon fontos tudni, hogy –ellentétben egyes hírportálokon megjelentekkel – nem követ el bűncselekményt az, aki vét a vonatkozó rendelet előírásai ellen, hiszen ezek alapvetően nem a Btk.-ba ütköző cselekedetek! Ha valóban az állat kíméletét nem biztosító módon, tartósan láncra tartott kutyán szeretne valaki segíteni, akkor nem a rendőrséget, hanem a jegyzőt illetve a hatósági állategészségügyi szolgálatot kell értesítenie. A kivizsgálást követően elsősorban a hibák, hiányosságok javítására kötelezhető az állat gazdája, ennek meg nem történte esetén kiszabható állatvédelmi bírság, melynek alapösszege 15.000 Ft. Ez az összeg minősített esetekben – jogszabályban meghatározott mértékben – szorzókkal növelhető.

Forrás: MTI, Nemzeti Élelmiszerlánc-biztonsági Hivatal honlapja
<http://portal.nebih.gov.hu/nyitoldal>



Pályázati hírek

Magyarországi Falumegújítási Díj – 2015. végeredmény

Lezárult a Magyarországi Falumegújítási Díj – 2015. bírálata, ami ezúttal egyfordulós volt. A pályázatokat elbíráló Falumegújítási Szakértői Bizottság (Bizottság) a belügyminiszter és a miniszterelnökséget vezető miniszter által kinevezett, a két tárca, az állami főépítészek, a Magyar Urbanisztikai Társaság Falutagozatának és a Magyar Építőművészek Szövetségének képviselőiből, összesen 9 főből állt:



Elnök: Madaras Attila (Belügyminisztérium)

Társelnök: Zambó Terézia (Miniszterelnökség)

Tagok: Hajagos-Tóth Zsóka (Miniszterelnökség)

Számadó Róza (Belügyminisztérium)

Jambrik Imre (állami főépítész, Hajdú-Bihar megye)

Keresztes Sándor (ny. állami főépítész)

Krizsán András (Magyar Építőművészek Szövetsége)

Lukáts István (állami főépítész, Baranya megye)

dr. Ónodi Gábor (MUT Falutagozat)

A Bizottság – a pályaművek áttanulmányozása mellett – helyszíni bejárások, konzultációk révén is vizsgálta a legjobb pályázatokat benyújtó települések falumegújítási tevékenységét. 19 pályázóból a Bizottság 16 településre eljutott. A Bizottság döntését meghatározta, hogy – bár minden pályázó elismerést kap – a belügyminiszter által alapított és adományozott elismerésekről szóló, 37/2012. (VIII. 2.) BM rendelet szerint díjat maximálisan 14 település nyerhet. A többi önkormányzat – a két miniszter által aláírt – dicsérő oklevelet kap.

Idén valamennyi pályázó teljesítette a jogosultsági kritériumokat, azaz rendelkezett megfelelő minőségű településfejlesztési koncepcióval, illetve jogszabályoknak megfelelően készült, hatályos településszerkezeti tervvel és helyi építési szabályzattal. Ezt részükre az illetékes állami főépítész igazolta. A Bizottság örömmel állapíthatta meg, hogy sosem volt még ilyen magas a beadott pályaművek színvonala, ami viszont jelentősen megnehezítette a döntéshozatalt. Első ízben pályázott egy – lélekszámát tekintve az erős középmezőnyhöz tartozó – város. A pályázók közt volt agglomerációs és perifériális, csökkenő és növekvő népességű, 470 fős és 5700 lelkes egyaránt. Különböző helyzetből indulva, eltérő módszereket választva váltak mindannyian sikeressé.

A döntés egyfordulós volt, de ezen belül a Bizottság – helyzetét megkönnyítendő – először regionális sorrendeket határozott meg. (Ezt korábban a regionális zsűrik végezték.) Így a végeredmény szerint, az egyes régiókból a legmagasabb kategóriába sorolt települések joggal nevezhetik magukat a régió legjobbjának. Ezt követően a zsűri már könnyebben tudott dönteni egyes esetekben kategóriák közti helycserékről, lejjebb, illetve feljebb sorolásokról. Legnehezebb most is a győztes kiválasztása volt.

Több település volt, amely valamilyen szempont szerint a legjobbnak bizonyult és a Bizottság tagjai első helyezésre esélyesnek jelölték. A Bizottság ezért az első helyre jelölt települések pályázati dokumentumait ismételten áttekintette, majd a tagok egyenként szavaztak az általuk első díjasnak ítélt településre. A legtöbb szavazatot elnyert település nyerte el az első díjat. Az ünnepélyes díjátadóra és falumegújítási konferenciára Komlósán (Borsod-Abaúj-Zemplén megye), a korábbi kiírás győztesénél kerül sor. A pályázati kiírásban meghirdetett falumegújítási díjak mellett kiosztásra kerülnek további különdíjak is. A díjazott települések a konferenciára településükről egy tízperces előadásra, illetve egy standon kiállításra készüljenek fel. A bemutatkozáshoz a helyszínen mindenki – aki csatolt a pályázatához – visszakapja az elkészült poszttereket. Minden résztvevőnek gratulálunk a falumegújításban elért eredményeihez. Mindenkit dicséret illet, akik vállalták ennek az összetett pályázatnak az elkészítését, a megméréstét.

A Magyarországi Falumegújítási Díj – 2015. évi végeredménye

A Magyarországi Falumegújítási Díj I. helyezése a falufejlesztés legkiemelkedőbb minőségű megvalósításáért – 2015.

Nagypáli (Zala)

Magyarországi Falumegújítási Díj a fenntartható falufejlesztés kiváló színvonalú megvalósításáért – 2015.

Dunakiliti (Győr-Moson-Sopron)

Ebes (Hajdú-Bihar)

Iszkaszentgyörgy (Fejér)

Kunszállás (Bács-Kiskun)

Orfű (Baranya)

Varsány (Nógrád)

Magyarországi Falumegújítási Díj a falumegújítás több területén elért kiemelkedő teljesítményért – 2015.

Csikóstöttös (Tolna)

Csomád (Pest)

Dég (Fejér)

Jászladány (Jász-Nagykun-Szolnok)

Mátraszőlős (Nógrád)

Székkutas (Csongrád)

Zalaszentiván (Zala)

A Falumegújításban tett különleges teljesítményért – dicsérő oklevél

Békésszentandrás (Békés)

Kaposmérő (Somogy)

Leányfalu (Pest)

Szajol (Jász-Nagykun-Szolnok)

Újhartyán (Pest)

(Az egyes kategóriákon belüli felsorolás ABC sorrendben történik)

Forrás: Falumegújítási Szakértői Bizottság



Szerkesztői rovat

Európa a polgárokért program pályázatíró szeminárium

A Tempus Közalapítvány információs napot szervez az Európa a polgárokért program pályázati lehetőségeiről, kiemelt figyelmet fordítva a testvérváros programra és a városok hálózatai pályázati kategóriára.

A rendezvényeken szó lesz az Európa a polgárokért programról, annak felépítéséről, céljairól és prioritásairól, változásairól, valamint már korábban megvalósított jó példákról – kiemelten a testvérvárosi találkozókra és a városok hálózatai projektekre koncentrálna. A főként gyakorlati információkra fókuszáló rendezvényen áttekintjük a pénzügyi és a pályázat beadásával kapcsolatos tudnivalókat, a pályázati feltételeket, valamint a bírálati szempontokat, ezzel is segítve a sikeres felkészülést.

Az információs napok helyszíne: Tempus Közalapítvány (1077 Budapest, Kéthly Anna tér 1.)

Időpontjai: 2016. február 3. és 2016. február 10. (10:00-14:30)

A rendezvények programja illetve további részletei az alábbi linkek segítségével érhetőek el:
<http://www.tka.hu/rendezveny/4650/europa-a-polgarokert-program-palyazatiro-szeminarium>
<http://www.tka.hu/rendezveny/4651/europa-a-polgarokert-program-palyazatiro-szeminarium>

A két pályázatíró szeminárium tartalma megegyezik. A részvétel ingyenes, de előzetes regisztrációhoz kötött, amelyet szintén a fenti linkeken lehet elvégezni.

Forrás Tempus Közalapítvány, www.tka.hu

**Az Önkormányzati
Hírlevél kiadásáért
felel:**

• **Dr. Bekényi József**, Belügyminisztérium,
Önkormányzati Módszertani Főosztály

Szerkesztésért felel:

• **Dr. Barabás Zoltán**, Belügyminisztérium,
Önkormányzati Módszertani Főosztály

Szerkeszti:

• **az Önkormányzati Hírlevél
szerkesztőbizottsága**

Szerkesztőbizottság címe:

Belügyminisztérium, Önkormányzati Módszertani Főosztály
1903. Budapest, Pf. 314.



E-mailcím:

onkormanyzati_hirlevel@bm.gov.hu



Telefon:

+36 1 441 1127